

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2022. augusztus 3., szerda

Tartalomjegyzék

I. Az Alaptörvényhez és annak módosításaihoz tartozó indokolások

Végző előterjesztői indoklás Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosításához 736

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indoklás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2022. évi XIV. törvényhez 738

Végző előterjesztői indoklás a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2022. évi XV. törvényhez 739

Végző előterjesztői indoklás a 2021. évi LXVI. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP/AEWA Titkárság) között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5–9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás jegyzőkönyvvel történő módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2022. évi XVI. törvényhez 741

Végző előterjesztői indoklás a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményeknek való megfelelés általános szabályairól szóló 2022. évi XVII. törvényhez 742

Végző előterjesztői indoklás az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2022. évi XVIII. törvényhez 744

Végző előterjesztői indoklás az egyes gazdaságsszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi XIX. törvényhez 751

Végző előterjesztői indoklás a pénzügyi szektort érintő egyes törvények módosításáról szóló 2022. évi XX. törvényhez 769

I. Az Alaptörvényhez és annak módosításaihoz tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosításához

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Alaptörvény tizenegyedik módosítása indítványozza, hogy a következő, 2024. évi helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választását és az azt követő önkormányzati választásokat október hónap helyett, április, május, június vagy július hónapban legyen szükséges megtartani, az európai parlamenti képviselők választásával egyidejűleg, vagyis a szavazásokat egy napra lehessen kitűzni. Tekintettel arra, hogy az európai parlamenti képviselők választása nem rögzített időpontban történik, hanem az eddigi gyakorlat alapján májusban vagy júniusban, amelyektől egy-egy hónappal el lehet térni, ezért az együttes lebonyolításra akkor van lehetőség, ha az európai parlamenti választásra előzetesen meghatározott konkrét négynapos időkeret az Alaptörvényben a helyhatósági választások megtartására rögzített április–július időszakba esik.

A 2022. évi országgyűlési képviselők általános választása és a 2022. évi országos népszavazás közös eljárásban történő lebonyolítása igazolta, hogy a választási eljárások egy időpontban történő lebonyolítása jelentős költségmegtakarítást eredményez, amely a konkrét esetben több mint 10 milliárd forint volt. Ezért a javaslat az európai parlamenti képviselők választásának és a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásának egy időpontban történő megtartását írja elő.

A módosítás ezen felül tartalmazza az ország területi tagozódására vonatkozó rendelkezések megváltoztatását is; a történelmi hagyományokra, a történelmi alkotmányunk vívmányaira való tekintettel a megyék elnevezése vármegyékre változik.

A magyar közigazgatás alapvető területi egységei az államalapítástól kezdődően egészen 1949-ig a vármegyék voltak. A vármegye szó használatát a korábbi magyar alkotmányos és államigazgatási rendszerrel teljesen szakítani kívánó diktatórikus kommunista rendszer szüntette meg. A vármegye szó használatának visszaállítása a mai magyar jogrendbe biztosítja, hogy az ezeréves magyar államiság alkotmányos hagyományai e formában is továbbéljenek.

Emellett a vármegye szó használata a nemzeti összetartozás eszméjét, közös történelmi emlékeink megőrzését és egyben a magyar demokrácia nemzeti karakterét is erősíti. A vármegye kifejezés használatával jobban hangsúlyozható, hogy a magyar államszervezés és államszerkezet központi gondolati motívuma a nemzeti szuverenitás és ezen keresztül az európai civilizáció sarokköveinek megvédése.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (3) bekezdése [figyelemmel a Jat. 1. § (3) bekezdésére is], valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. cikkhez

Az általános indokolásban kifejtett indokokra tekintettel, a módosítás az Alaptörvény 35. cikk (2) bekezdésének módosítását tartalmazza.

A 2. cikkhez

Az átmeneti rendelkezés értelmében a módosítást már a következő, 2024-ben esedékes helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásán is alkalmazni kell. Emellett a rendelkezés biztosítja, hogy a hivatalban lévő képviselő-testületek és polgármesterek megbízatása 2024. október 1-jéig tartson.

A 3. cikkhez

Az átmeneti rendelkezés értelmében a vármegyére való utalásként a megyére utaló elnevezés a 2022. december 31-én hatályos jogszabályi rendelkezések szerint az Alaptörvény tizenegyedik módosítása hatálybalépését követően is használható mindaddig, amíg az Alaptörvény szerinti megnevezés használatára való áttérés a felelős gazdálkodás elvei szerint meg nem valósítható.

A 4. cikkhez

A történeti alkotmányunk vívmányaira tekintettel, a megyék elnevezését a módosítás vármegyékre változtatja.

A 5. cikkhez

Záró rendelkezések.

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2022. évi XIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kihirdető jogszabály célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) kihirdetése, továbbá egyes technikai módosítások átvezetése az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban (a továbbiakban: Megállapodás).

A Megállapodást 2012. június 29-én írták alá, Tegucigalpában.

Közép-amerikai részről minden ország ratifikálta, az EU részéről a Belga Királyság ratifikációjára még nem került sor. A hazánk által 2013. október 23-án ratifikált Megállapodás kereskedelmi része Nicaraguai Köztársaság, Hondurasi Köztársaság, Panamai Köztársaság viszonylatában 2013. augusztus 1-től, Costa Rica Köztársaság, Salvadori Köztársaság viszonylatában 2013. október 1-től, valamint Guatemalai Köztársaság viszonylatában 2013. december 1-től ideiglenesen alkalmazandó. A Megállapodást a 2013. évi CLIV. törvény hirdette ki, amely hatálybalépésének napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

A Horvát Köztársaság 2013. július 1-én vált az Európai Unió tagállamává. A Horvát Köztársaság csatlakozási okmánya 6. cikkének (2) bekezdése szerint a Horvát Köztársaságnak a Megállapodáshoz való csatlakozásáról a Megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv útján kell megállapodni.

2012. szeptember 24-én a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdjen Közép-Amerikával a Jegyzőkönyv megkötéséről. A tárgyalások 2019. június 27-én sikeresen lezárultak.

A Tanács 2020. október 23-án elfogadta az aláírásról és ideiglenes alkalmazásáról szóló, a jogász-nyelvész szakértők által véglegesített határozatot. A Jegyzőkönyvet 2020. november 26-án írták alá.

A Jegyzőkönyv értelmében Horvátország a megállapodás szerződő felévé válik, és Horvátországot felveszik a megállapodás részes feleinek listájára.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 9. §-a értelmében a Jegyzőkönyvet törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 2. §-hoz

A Jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét a melléklet tartalmazza. A jegyzőkönyv VII szakaszából, 15 cikkből és XI mellékletből áll. A Jegyzőkönyv 1. cikkének értelmében Horvátország a megállapodás szerződő felévé válik, és Horvátországot felveszik a megállapodás részes feleinek listájára. A 14. cikk értelmében e jegyzőkönyv a megállapodás szerves részét képezi. A Jegyzőkönyv mellékletei annak szerves részét képezik.

A 3. §-hoz

A törvényt a kihirdetését követő napon lép hatályba.

A Jegyzőkönyvet a Feleknek saját belső jogi eljárásaiknak megfelelően jóvá kell hagyniuk és a Felek értesítik egymást az e célból szükséges eljárások befejezéséről. A Jegyzőkönyv az azt a hónapot követő hónap első napján lép hatályba, amelyikben a Felek értesítették egymást.

Az 1. Melléklet – a Jegyzőkönyv rendelkezéseivel összhangban – hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter, annak ismertetése után a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

A 4. §-hoz

A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Végző előterjesztői indokolás

a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2022. évi XV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indoklás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre.

A Magyarország és a Szerb Köztársaság közötti határforgalmat a 2012. évi IV. törvénnyel kihirdetett, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás), valamint a 2019. évi X. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti Megállapodás módosításáról és kiegészítéséről szóló, Budapesten, 2018. február 9-én létrejött Egyezmény (a továbbiakban: Módosító és Kiegészítő Egyezmény) szabályozza.

A magyar–szerb határon két vasúti határátkelőhely üzemel: a Kelebia–Subotica (Szabadka) vasúti határátkelőhely és a Röske–Horgoš (Horgos) vasúti határátkelőhely. A röskei átkelőhelyet érintő vasútvonal korszerűsítése folyamatban van, ezzel párhuzamosan zajlik a Kelebia–Szabadka vasúti határátkelőhelyet érintő vasútvonal korszerűsítése is, melynek részeként ez utóbbi vasúti határátkelőhelyen 2022. augusztus 1-től teljes vágányzár lép életbe. A nemzetközi áruszállításra tekintettel az itt átmenő teherforgalmat át kell terelni a Röske–Horgoš vasúti határátkelőhelyre, ahol a tehervonatok ellenőrzése 18 és 6 óra között kerülne végrehajtásra.

A szabadkai átkelőt érintő vágányzár miatt a teherforgalom áteresztése számára a röskei korszerűsítési projekt lezárását megelőzően, már 2022. augusztus 1-től meg kell nyitni a Röske–Horgoš vasúti határátkelőhelyet.

Kiemelendő, hogy a teherforgalomban nem minden tehervonat léphet be a Röske–Horgoš vasúti határátkelőhelyen, tekintettel arra, hogy az ezt szabályozó Megállapodás szerint ezen a vasúti határátkelőhelyen veszélyes árut szállító vasúti járművek nem közlekedhetnek, és növény- és állategészségügyi határkirendeltség sem működik. Erre tekintettel a Megállapodást módosítani szükséges.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti Megállapodás módosításáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Módosító Megállapodás) tárgykörére tekintettel a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontja, illetve (3) bekezdés b) pontja alapján az Országgyűlés ad felhatalmazást az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére. Jelen § – az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés d) pontjával, illetve a Nsztv. 7. § (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban – a szerződéskötési eljárás e belső jogi aktusát rögzíti.

2. §

Az Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített dualista-transzformációs rendszernek megfelelően a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze [Nsztv. 7. § (2) bekezdés, illetve 9. § (1) bekezdés]. Mivel az Egyezmény tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő a belső jog síkján, a kihirdetés is törvényi formát ölt.

3. §, 1–2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdésének b) pontjában, illetve a (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a törvénytervezet e szakasza és a mellékletek tartalmazzák a Módosító Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövegét.

A Módosító Megállapodás célja, hogy biztosítsa a Röske–Horgoš vasúti határátkelőhelyen a veszélyes árut szállító vasúti járművek áthaladását, valamint lehetőséget teremtsen a növény- és állategészségügyi ellenőrzés lefolytatására.

4. §

E szakasz ad felhatalmazást a Módosító Megállapodás ideiglenes alkalmazására, amelynek kezdő időpontja 2022. augusztus 1.

5. §

E szakasz rendelkezik a Módosító Megállapodás belső jogi hatálybalépésének napjáról, ami az Nsztv. 10. § (3) bekezdésének megfelelően egybeesik a nemzetközi jogi hatálybalépés időpontjával. A hatálybalépés naptári napját annak ismertté válását követően a külgazdasági és külügyminiszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. A hatálybalépés naptári napját megállapító külügyminisztériumi közleményt a külgazdasági és külügyminiszter hivatalból, a szaktárca külön közbenjárása nélkül adja ki.

6. §

A Módosító Megállapodás hatályba lépése miatt az ideiglenes alkalmazásról szóló rendelkezés kiüresedik, ezért ebben az időpontban az hatályát veszti.

7. §

Ez a szakasz megállapítja, hogy a törvény végrehajtása a határrendészetért felelős miniszter feladatkörébe tartozik.

Végső előterjesztői indokolás

a 2021. évi LXVI. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP/AEWA Titkárság) között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5–9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás jegyzékváltással történő módosításáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2022. évi XVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A törvényjavaslat célja a 2021. évi LXVI. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek képviselőjében eljáró, az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP által ellátott Titkársága (UNEP/AEWA Titkárság) között az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodásban részes felek találkozója 8. ülésének megrendezéséről (2021. október 5–9., Budapest, Magyarország) szóló megállapodás jegyzékváltással történő módosításáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megkérése és a Megállapodás kihirdetése.

Az Afrikai-eurázsiai vándorló vízimadarak védelméről szóló megállapodás UNEP/AEWA Titkársága a tervek szerint 2022. szeptember 26–30. között Budapesten rendezi a tavalyi évben a koronavírus-világjárvány miatt elmaradt Részes Felek 8. Konferenciáját (Meeting of the Parties; MOP8, a továbbiakban: MOP8). Az ENSZ Környezetvédelmi Programja (a továbbiakban: UNEP) keretén belül működő AEWA Titkárság kezdeményezte köztük és a fogadó ország között a rendezés részleteiről, a fogadó országra háruló feladatokról szóló korábbi írásos megállapodás szóbeli jegyzék útján történő módosítását.

Ennek céljából – a magyar féllel előzetesen lefolytatott informális egyeztetések alapján – 2022. április 29-én szóbeli jegyzékben tett javaslatot a megállapodás módosított szövegére.

A Megállapodás kihirdetése az ENSZ-től beérkezett szóbeli jegyzék, illetve az erre válaszként magyar részről megküldendő szóbeli válaszejegyzék szövegeinek egyidejű kihirdetése útján történik.

A Megállapodás a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) alapján nemzetközi szerződésnek minősül, ezért létrehozására, végleges szövege megállapítására, illetve kötelező hatályának elismerésére az Nsztv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**Az 1. §-hoz**

A Megállapodás tartalmát tekintve – a Jat. 4. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, ezért az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

A 2. §-hoz

Az Nsztv. 7. § (2) bekezdése és a 9. § (1) bekezdése szerint a kihirdetés az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.

A 3. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően a törvény 1. és 3. melléklete a Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítását, a 2. és 4. melléklete a hiteles angol nyelvű szövegét tartalmazza.

A 4. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés. A hatálybalépés napját – az Nsztv. 10. § (4) bekezdésének megfelelően – a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

Az 5. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontjának megfelelően tartalmazza a Megállapodás végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

Végső előterjesztői indokolás**a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményeknek való megfelelés általános szabályairól szóló 2022. évi XVII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményeknek való megfelelés általános szabályairól szóló törvényjavaslat a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) hazai átültetését szolgáló rendelkezéseket, valamint a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) módosítását, továbbá az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) technikai jellegű pontosítását tartalmazza.

Az Irányelv az egyes tagállami akadálymentességi követelmények egységesítéséhez és az uniós belső piac működésének elősegítéséhez a benne foglalt szabályok átültetésére 2022. június 28-ai határidőt jelölte ki az Európai Unió tagállamai számára.

Az akadálymentességi követelményeket szintén tartalmazó Fot. módosítása a részben párhuzamos szabályozás miatt indokolt.

Az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

Az Irányelv tárgyi hatálya az abban konkrétan megnevezett termékekre és szolgáltatásokra vagy szolgáltatástípusokra terjed ki, ezért indokolt az átültető jogszabály tárgyi hatályát is az irányelvi tartalmat követve meghatározni.

2. §

Az Irányelvet átültető jogszabály értelmező rendelkezéseiben foglalt fogalom-meghatározások követik az irányelvi fogalmi felsorolást. Azon meghatározásoknál, ahol az Irányelv által használt fogalom további, más irányelvi tartalomra hivatkozik, az azt átültető hazai jogszabályok kerültek megjelölésre.

3. §

Az Irányelv kiemelt célja a tagállamokban alkalmazott akadálymentességi követelmények közelítése. Ezért indokolt az Irányelvet átültető jogszabályban a termékek és szolgáltatások akadálymentességi követelményeit tartalmazó irányelvi mellékleti tartalom átültetése. Az Irányelv vonatkozó preambulum bekezdését alapul véve indokolt az akadálymentesítési kötelezettség alá tartozó szolgáltatások mellett a harmadik fél által alvállalkozóként nyújtott szolgáltatásokat, továbbá a gazdasági szereplők akadálymentesítési kötelezettségének teljesítéséhez kapcsolódó képzések biztosításának kötelezettségét is megjeleníteni a normaszövegben. Az Irányelvet átültető jogszabály a mikrovállalkozások vonatkozásában átülteti az Irányelvben foglalt mentesülés lehetőségét, tekintettel azok korlátozott versenyhelyzetére.

4. §

Azokról a termékekről, amelyek megfelelnek azon akadálymentességi követelmények részletes előírásainak megállapítására szolgáló harmonizált szabványoknak, amelyeket az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétettek, az Irányelvnek megfelelően indokolt vélelmezni az akadálymenteségnek való megfelelést. A személyszállítás területén szükséges meghatározni, hogy mely szolgáltatások tekintendők az Irányelv követelményeinek megfelelő szolgáltatásnak.

5. §

Az akadálymentességi követelmények alkalmazásának kötelezettsége alól az irányelvi rendelkezéseknek megfelelően indokolt kivenni a termék vagy szolgáltatás jelentős módosulását eredményező, vagy a gazdasági szereplőkre háruló aránytalan terhet jelentő intézkedéseket.

Ennek érdekében a jogszabály a gazdasági szereplőket – a mikrovállalkozások kivételével – az akadálymentességre vonatkozó dokumentált értékelés készítésére kötelezi, amelyben csak jogos indokok alapján lehet a jelentős módosulásra vagy aránytalan teherre hivatkozni. Ebben az esetben a gazdasági szereplőknek tájékoztatniuk kell az ellenőrző hatóságot.

Az Irányelv preambulumát alapul véve a jogszabályban az önkiszolgáló terminálokra külön rendelkezést szükséges beilleszteni, tekintettel azok esetenkénti nagy számára, valamint az átalakítás jelentős technológiai- és költségvonzatára. Amennyiben adott szolgáltatás nyújtására használt minden önkiszolgáló terminál akadálymentesítése aránytalan terhet jelentene, a szolgáltató az aránytalan terhet nem jelentő adott mértékig köteles eleget tenni az akadálymentesítési kötelezettségének.

6. §

Az akadálymentes szolgáltatásokra vonatkozó információk összeállításának, biztosításának (nyilvánosságra hozatalának), megőrzésének kötelezettségét a gazdasági szereplők kötelezettségei között szükséges rögzíteni. A jogszabály előírja, hogy a nyújtott szolgáltatás folyamatosan akadálymentes legyen, figyelembe véve a változó körülményeket és szabványokat is.

A fenti kötelezettségnek való meg nem felelés esetén az ellenőrző hatóság korrekciós intézkedés meghozatalára vonatkozó felhívására információnyújtási és együttműködési kötelezettség terheli a szolgáltatókat.

7. §

A termékekre vonatkozó akadálymentességi követelmények teljesítésével kapcsolatos kötelezettségeket a termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény tartalmazza.

8. §

Az ellenőrző hatóság tevékenységének szabályozását tartalmazza. Az irányelvi rendelkezéseknek megfelelően az ellenőrző hatóság figyelmeztetés keretében felhívhatja a jogsértő gazdasági szervezet figyelmét a jogsértésre, egyeztetést kezdeményezhet a teljesítés határidejéről. Indokolt esetben közigazgatási bírságot alkalmaz. A bírság kiszabásának részletszabályait kormányrendelet határozza meg. Az ellenőrző hatóság feladatai ellátása során együttműködik a fogyasztóes személyekkel és az őket, illetve érdekeiket képviselő szervezetekkel. A rendelkezés

tartalmazza a fogyasztót, illetve a fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó egyesületet és az Európai Gazdasági Térség bármely tagállamának joga alapján a fogyasztói érdekek védelmére létrejött szervezetet, továbbá a fogyatékos személyek érdekeinek képviselőjét ellátó egyesületet és az Európai Gazdasági Térség bármely tagállamának joga alapján a fogyatékos személyek érdekeinek védelmére létrejött szervezetet a hatósági, illetve bíróság előtti eljárásban megillető jogosultságokat. Az ellenőrző hatóságnak jelentést kell tennie az Európai Bizottságnak a kötelezettségek teljesítéséről.

9. §

Felhatalmazó rendelkezés.

10. §

Hatályba léptető rendelkezés.

11. §

Átmeneti rendelkezés.

12. §

Átmeneti rendelkezés.

13. §

Átmeneti rendelkezés.

14. §

A jogalkotásra vonatkozó európai uniós követelményekre utaló rendelkezés.

15. §

A rendelkezés a törvény, valamint a Fot. összhangjának megteremtését szolgálja.

16. §

A rendelkezés az Eht. technikai jellegű pontosítását tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás

az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2022. évi XVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A javaslat célja egyrészt, hogy – figyelemmel a közelmúltban kialakult gazdasági és háborús helyzetre – hozzájáruljon a nemzetgazdasági stabilitás fenntartásához. Ehhez kapcsolódik többek között a pártok finanszírozásáról szóló szabályok módosítása, valamint a frakciók működésével járó kiadások szabályainak módosítása.

A javaslat célja továbbá erősíteni az európai uniós integrációt, ehhez kapcsolódóan alakulnak át az országgyűlési képviselők vagyonynyilatkozattételi szabályai. Azon közjogi tisztségviselők, akik eddig is az országgyűlési képviselők

vagyonnyilatkozatával azonos tartalommal, illetve a rájuk vonatkozó szabályok szerint tettek vagyonnyilatkozatot – az egységes szabályozás fenntartása érdekében – a továbbiakban is az országgyűlési képviselőkre vonatkozó, módosult szabályok szerint tesznek vagyonnyilatkozatot.

A módosítás ezek mellett arra is javaslatot tesz, hogy az Országgyűlés által választott, jelenleg eseti jelölőbizottsági eljárás keretében jelölt közjogi tisztségviselők személyét a jövőben az Országgyűlés feladatkör szerint illetékes állandó bizottsága jelölje és hallgassa meg, ezáltal egységesítve és koherenssé téve a parlamenti eljárásban lefolytatandó jelöltállítási szabályokat.

A javaslat továbbá több, az Országgyűlés működésével kapcsolatos érdemi és technikai szabály módosítására is kiterjed.

A javaslat számos ponton sarkalatos rendelkezést tartalmaz, ezért a javaslat elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A szomszédban zajló orosz–ukrán fegyveres konfliktus a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius helyzetet eredményezett, és megváltoztatta az európai gazdasági helyzetet is, ami Hazánkat is súlyosan érinti. Ezért Magyarország Kormánya 2022. május 25-ei hatállyal az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása érdekében Magyarország egész területére különleges jogrendet, veszélyhelyzetet hirdetett ki. Annak érdekében, hogy minden szükséges eszköz rendelkezésre álljon a felmerülő káros gazdasági hatások kivédése, a következmények enyhítése és a nemzetgazdaság stabilitása érdekében a Kormány az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendeletet megalkotta és létrehozta a Rezsivédelmi Alapot és a Honvédelmi Alapot is.

Mivel a pártok is jellemzően aktív társadalmi szerepet vállalnak és a negatív gazdasági hatások a pártokat sem kerülik el, ezért a javaslat megteremti a lehetőséget, hogy az országgyűlési képviselőcsoportok a működési feltételeiket biztosító kereteik meghatározott részéről lemondhassanak, és azt az országos listán mandátumot szerzett pártjuk részére támogatás formájában felajánlhassák.

A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény tételesen felsorolja azokat a forrásokat, amelyekből a párt vagyona képződik. Ilyen források: a tagdíjak, az állami költségvetési támogatás, a különböző adományok, hozzájárulások, a magánszemélyek hagyatéka, illetőleg a párt gazdálkodó tevékenysége és az általa alapított vállalat és egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság adózott nyeresége. A javaslat ezt a felsorolást bővíti ki a párt országgyűlési képviselőcsoportja által az országgyűlési képviselőcsoport működési feltételeit biztosító költségvetési kiadási előirányzat terhére nyújtott támogatással.

2., 3., 6–8., 11., 12., 14–18., 21–25., 27–34., 73–87. §

A törvényjavaslat módosítja az országgyűlési képviselőkre vonatkozó vagyonnyilatkozat-tételi szabályokat, illetve a vagyonnyilatkozat tartalmát. Az országgyűlési képviselőkre vonatkozó vagyonnyilatkozat-tételi szabályok, illetve a vagyonnyilatkozat tartalmának megváltoztatása egyebekben számos közjogi tisztségviselő vagyonnyilatkozatát is érinti. A közjogi tisztségviselők egy része ugyanis vagy az országgyűlési képviselők vagyonnyilatkozatával azonos tartalmú vagyonnyilatkozatot tesz, vagy az országgyűlési képviselőkre vonatkozó szabályok szerint tesz vagyonnyilatkozatot. Indokolt, hogy a jelenleg is azonos szabályok szerint vagyonnyilatkozatot tevőkre a jövőben is egységes szabályok vonatkozzanak, és az ehhez szükséges módosítások a törvényjavaslaton átvezetésre kerüljenek a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében.

4., 5., 9. §

A módosítás arra tesz javaslatot, hogy az Országgyűlés által választott, jelenleg eseti jelölőbizottsági eljárás keretében jelölt közjogi tisztségviselők – köztük a Média tanács tagjai, valamint az Mttv. 87. § (3) bekezdése szerinti esetben a Községi Képzési Kuratórium tagja – személyét a jövőben az Országgyűlés feladatkör szerint

illetékes állandó bizottsága jelölje és hallgassa meg, ezáltal egységesítve és koherenssé téve a parlamenti eljárásban lefolytatandó jelöltállítási szabályokat.

10., 13. §

A módosítás arra tesz javaslatot, hogy az Országgyűlés által választott, jelenleg eseti jelölőbizottsági eljárás keretében jelölt közjogi tisztségviselők – köztük az Állami Számvevőszék elnöke – személyét a jövőben az Országgyűlés feladatkör szerint illetékes állandó bizottsága jelölje és hallgassa meg, ezáltal egységesítve és koherenssé téve a parlamenti eljárásban lefolytatandó jelöltállítási szabályokat.

19., 20. §

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) feladat- és hatáskörét a Testület 2020. február 27-i megszűnését követően az alapvető jogok biztosa vette át. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a feladatátvétel részeként a Testület tevékenysége során keletkezett iratanyag további őrzéséről, kezeléséről is a feladatátvevő gondoskodik, tekintettel arra, hogy a korábbi szabályozás értelmében az Országgyűlés Hivatala kizárólag a Testület elhelyezéséről és működésének feltételeiről gondoskodott, a feladatellátásban nem vett részt. A törvényjavaslat pontosítja továbbá, hogy a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló törvényben foglaltaktól eltérően a feladat átkerülése kapcsán átadásra kerülő iratanyag további őrzésének költségéről a feladatot átvevő gondoskodik.

26. §

A módosítás arra tesz javaslatot, hogy az Országgyűlés által választott, jelenleg eseti jelölőbizottsági eljárás keretében jelölt közjogi tisztségviselők – köztük az Alkotmánybíróság tagjai – személyét a jövőben az Országgyűlés feladatkör szerint illetékes állandó bizottsága jelölje és hallgassa meg, ezáltal egységesítve és koherenssé téve a parlamenti eljárásban lefolytatandó jelöltállítási szabályokat.

35. §

Az ülésrend megállapítása vonatkozásában a hatályos szabályozás nem tartalmaz rendelkezést, ezt pótolja a javaslat az erre vonatkozó házelnöki hatáskör megteremtésével.

36., 54–56., 58., 66., 69., 70. § és 1. melléklet

Az elmúlt időszakban nemzetközi intézményekkel folytatott egyeztetések nyomán felmerült, hogy a magyar országgyűlési képviselőkre vonatkozó vagyonynyilatkozati rendszer átláthatósági szintjét megfontolandó lenne tovább igazítani az európai normákhoz. Az Országgyűlés elfogadva az ajánlást, eleget kíván tenni e követelményeknek. Ennek megfelelően a módosítás arra tesz javaslatot, hogy maga az Európai Parlament (a továbbiakban: EP) képviselőire vonatkozó, Európa-szerte elismert és minden uniós ország európai parlamenti képviselője által évek óta alkalmazott vagyonynyilatkozati rendszert emelje át a magyar országgyűlési képviselőkre nézve.

Az EP képviselőihez hasonlóan lesz szükséges a jövőben nyilatkozni a képviselői megbízatást megelőző három évben végzett tevékenységekről, a képviselői megbízatással párhuzamosan végzett, összeférhetetlenség alá nem eső azon tevékenységekről, amelyből adóköteles jövedelem származik, a gazdálkodó szervezetben vállalt tagságról, tisztségről, tevékenységről, illetve az ezekből származó jövedelemről. Nyilatkozni szükséges továbbá olyan érdekeltségekről gazdasági társaságban, amely befolyást gyakorolhat a közpolitikával kapcsolatos kérdésekre.

A hozzátartozókra vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség szabályai, valamint a nyilatkozat megtételének gyakoriságára vonatkozó szabályok szintén az uniós szabályoknak megfelelően módosulnak.

37. §

A hatályos szabályozás nem tér ki a nemzetiségi szószóló eskütételére és esküokmányának ellenőrzésére. A törvényjavaslat és a határozati házszabályi rendelkezések módosítása a gyakorlati tapasztalatok alapján az Országgyűlés jegyzőihez telepítik a feladatot. Ennek megfelelően kerül sor azon képviselők esküokmányának ellenőrzésére is, akik nem az alakuló ülésen tesznek esküt.

38. §

A független képviselőnek nincs lehetősége képviselőcsoporthoz való csatlakozásra a határozati házszabály alapján, így az országgyűlési tisztsége ez okból történő megszűnéséről rendelkezni szükségtelen.

39. §

Az Országgyűlés tisztségviselői közül kizárólag a háznagy esetében írja elő a törvény a bizottsági meghallgatást, ami a képviselői megbízatással rendelkező jelölt tekintetében éppúgy indokolatlan, mint a többi, képviselő által betölthető tisztség esetén. Erre figyelemmel a törvényjavaslat a bizottsági meghallgatás előírását a képviselői megbízatással nem rendelkező jelöltre korlátozza.

40. §

Technikai jellegű módosítás, az Ogytv. 10. § (1) bekezdés b) pontjának módosításával összefüggésben szükséges az első előfordulási helyen bevezetni a „független képviselő” rövid megjelölést.

41. §

Az Ogytv. állandó bizottság elnökének, alelnökének és tagja megbízatásának megszűnéséről szóló 19. § (1) bekezdése nem említi a megszűnési okok között a felmentést. Az Ogytv. 18. § (6) bekezdésében foglalt utaló szabályban szerepel a felmentés, ezért ezt indokolt tételesen is megjeleníteni a felsorolásban.

42., 44. §

A módosítás a „nemzetiségi képviselő” és a „nemzetiségi szószóló” megjelölés egységes alkalmazásának átvezetését szolgálja a törvényben.

43., 57. §

Az Országgyűlésről szóló törvény szerint a képviselő az eskü letételéig és az esküokmány aláírásig az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésein nem vehet részt, tanácskozási és szavazati jogát nem gyakorolhatja, indítványt nem nyújthat be, az Országgyűlés tisztségeire, illetve országgyűlési bizottságba nem választható meg, valamint képviselőcsoport megalakításában nem vehet részt. Indokolt a képviselő tájékoztatás kérési és minősített adat megismeréséhez való jogát is korlátozni mindaddig, amíg az esküt le nem tette, hiszen nem gyakorolhatja azon jogait sem, amelyhez ez szükséges lenne.

45. §

A házszabályi rendelkezések szerint a törvényjavaslat előterjesztője vagy a helyettesítésére jogosult személy távollétében az indítványt az Országgyűlés, illetve a törvényalkotási bizottság nem tárgyalja. Annak érdekében, hogy egy esetleges államfői törvénykezdeményezés esetén a köztársasági elnök előterjesztői minőségében ne kerüljön a többi előterjesztőhöz képest hátrányosabb helyzetbe, a módosító javaslat lehetővé teszi az előterjesztés tárgyalását a köztársasági elnök távollétében is. Erre akkor kerülhet sor, ha az államfő előzetesen nyilatkozik arról, hogy az előterjesztése a távollétében is tárgyalható. Hangsúlyozandó, hogy a köztársasági elnök – előzetes nyilatkozata ellenére is – bármikor részt vehet személyesen a vitákon, ha azt egyéb közfeladatai mégis lehetővé teszik. A módosító javaslat rögzíti, hogy a köztársasági elnök távolléte nem mentesít az előterjesztői kötelezettségek teljesítése alól: a házszabályi rendelkezések szerint a törvényalkotási eljárás lefolytatásához szükséges írásbeli eljárási cselekményeket meg kell tennie, valamint – az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról szóló H/368. sz. határozati javaslatához benyújtott módosító javaslat alapján – az előterjesztői expozét ebben az esetben is meg kell tartania, ennek hiányában az általa benyújtott indítvány általános vitája nem folytatható le.

46. §

A javaslat arra irányul, hogy a nemzetiségi listáról mandátumot szerző képviselő ugyanolyan feltételek mellett vehessen részt tanácskozási joggal az állandó bizottságok és a törvényalkotási bizottság ülésein, mint a nemzetiségi szószóló.

47. §

Az Ogytv. interpelláció, kérdés tárgyalására vonatkozó, 42. § (1) bekezdését pontosítani szükséges, jelenleg ugyanis a bekezdés első két mondata nincs teljesen összhangban egymással. Az Országgyűlés gyakorlata az első mondat szerinti előírást érvényesítette eddig, ennek megfelelően szükséges a második mondat módosítása. A bekezdés első mondata szerint az Országgyűlés ülésének napirendjében feltüntetett időpontban interpelláció és kérdés, illetve interpelláció vagy kérdés tárgyalására minden olyan héten, amikor az Országgyűlés ülést tart, legalább a határozati házszabályi rendelkezésekben meghatározott időtartamot (90 percet) kell biztosítani. E rendelkezéssel szükséges összhangba hozni a képviselőcsoportok által benyújtott interpelláció, illetve kérdés megtárgyalásának szabályait.

48. §

A miniszterelnöknek az azonnali kérdésekre vonatkozó válaszadása során a helyettesítésre vonatkozó határozati házszabályi rendelkezések módosításával való összhang megteremtése miatt szükségessé vált módosítások.

A kiegészítés pontosítja a miniszterelnök politikai igazgatójának országgyűlési szerepkörét és – összhangban az Ogytv. interpellációra és kérdésre vonatkozó általános szabályozásával, valamint a politikai igazgatóra vonatkozó jogszabályi keretekkel – az azonnali kérdések órájában feltett kérdések esetén is rendezi a válaszadásra feljogosítás lehetőségét.

49., 51. §

A hatályos szabályok szerint az Állami Számvevőszék elnökére, az Alkotmánybíróság tagjára, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjára, valamint – bizonyos, az ágazati törvényben meghatározott feltételek bekövetkezése esetén – a Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriumának tagjára az egyes külön törvények szerinti jelölőbizottságok tesznek javaslatot. A módosítás alapján a jövőben ezt a feladatot az Országgyűlés – egyébként feladatkör szerint illetékes – állandó bizottsága látná el, ezáltal egységesítve és koherenssé téve a parlamenti eljárásban lefolytatandó jelöltállítási és meghallgatási szabályokat.

50. §

Az Ogytv. 44/A. § (1) bekezdése szerint a házelnök egyes közjogi tisztségek betöltésének igazolása céljából igazolványt állít ki. A többi önálló szabályozó szerv vezetőjéhez hasonlóan az Országos Atomenergia Hivatal elnöke és elnökhelyettese is jogosult ezen igazolványra.

Az Ogytv. 44/A. § (1) bekezdése szerint a házelnök egyes közjogi tisztségek betöltésének igazolása céljából igazolványt állít ki. A többi önálló szabályozó szerv vezetőjéhez hasonlóan a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága elnöke és elnökhelyettese is jogosult ezen igazolványra.

52. §

A módosító javaslat lehetővé teszi, hogy a köztársasági elnök által kijelölt személy az Európai Unió Konzultációs Testület ülésén részt vegyen.

53. §

Tekintettel arra, hogy az országgyűlési képviselő meghatározott körben jelenleg is segítheti a Kormány munkáját több nevesített tisztség betöltésével, indokolt, hogy erre lehetőség legyen a szakmai véleményező és javaslattevő – döntési joggal is rendelkező – testületen keresztül is.

59., 68. §

A módosítás jogszabályi szinten rendezi azt a jelenlegi gyakorlatot (ami egyet jelent az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló 1990. évi LVI. törvényben foglalt korábbi kötelezettség teljesítésével), amely szerint az országgyűlési képviselők, nemzetiségi szószólók, továbbá a Hivatal alkalmazottai is a Hivatal elhelyezésére szolgáló épületekben lévő orvosi rendelőkben vehetnek igénybe egyes egészségügyi járóbeteg szakellátásokat.

A javaslat a közbeszerzési törvényben foglalt előírásokra is figyelemmel biztosítja, hogy az Országgyűlés Hivatala költségvetési (tehát állami) egészségügyi szolgáltató útján tegyen eleget jogszabályi kötelezettségének.

60. §

Az Országgyűlés honvédelemmel és nemzetbiztonsággal foglalkozó állandó bizottságai, valamint a külügyekkel foglalkozó állandó bizottsága esetében a bizottsági tagság feltétele a nemzetbiztonsági ellenőrzés. Erre figyelemmel a javaslat – az egységesítés érdekében – azt célozza, hogy a honvédelemmel és a nemzetbiztonsággal foglalkozó bizottság mellett immár a külügyekkel foglalkozó bizottság tagjai is felhasználói engedély és titoktartási nyilatkozat nélkül ismerhessék meg a feladataik ellátásához elengedhetetlenül szükséges minősített adatokat.

61. §

A választókerületek méretének arányosabb figyelembevétele mellett módosul a képviselői üzemanyag költségtérítés mértéke.

62. §

A módosítás értelmében párt tulajdonában lévő ingatlan irodaként történő bérlésére is lehetőség lesz a jövőben.

63., 64. §

A közelmúlt eseményei, valamint a jelenleg is zajló események – úgy mint a háború, az energiaválság, a végiggondolatlan uniós szankciós politika – nehéz helyzetbe hozta a magyar családokat, illetve a gazdaságunk sok szereplőjét. A Kormány annak érdekében, hogy ne a magyarok fizessék meg a háború árát, pénzügyi alapokat hozott létre, amihez számos szereplő hozzájárul.

Ezzel párhuzamosan a 2022-es országgyűlési választásokon az ellenzéki pártok jelentős része – a törvény által biztosított jogokkal való visszaélés határait feszegető módon – olyan formában indult, és szerzett mandátumot, hogy az számos törpefrakció megalakulását eredményezte, ami által képviselőnként a nagyobb képviselőcsoportokhoz képest lényegesen magasabb támogatási összegre váltak jogosulttá, többmilliárd forint többletköltséggel terhelve a költségvetést.

Az Országgyűlés álláspontja szerint a Kormány által létrehozott alapokhoz indirekt módon hozzá kell járulniuk a pártoknak és a frakcióknak is abban a formában, hogy megtakarításokat eszközölnek a működésükben. Tekintettel arra, hogy a frakciók költségvetése jelentősen növekedett az előző ciklushoz képest, a megtakarításra első sorban ezen a területen van lehetőség.

A módosítás irányát kijelöli a 2179/B/1991. Alkotmánybírósági határozat, amely kimondja: „a pártok támogatottságának igazi fokmérője a parlamenti választásokon elért eredmény.” Vagyis az anyagi támogatás mértékét és módját is indokolt ennek arányához kötni. Kimondja továbbá az idézett határozat, hogy a „[...] pártok esetében sem kell azonosnak lennie a támogatás összegének, hiszen itt is érvényesítheti az állam a népakarat kialakításában és kinyilvánításában való részvétel mértékében a választási eredményekben tükröződő különbséget.”

Ennek megfelelően a javaslat a frakciók működésével összefüggő kiadásokra fordítható jelenlegi ún. alaptámogatás (nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset háromszorosának megfelelő összeg tízszerese) valamint a képviselőnkénti arányos támogatási összeg rendszerét változtatná meg. A jövőben a működési keret alaptámogatás része a közös listán bejutott frakcióknak nem járna külön-külön, hanem csak a közös lista kapná meg megemelt összegben (tízszerez helyett tizenhét-szeres szorzóval), és ez az összeg oszlana meg egyenlő arányban a közös listán indult pártok frakciói között. A képviselőnkénti, alaptiszteletdíjjal arányos rész 30–40%-os megkülönböztetése kormánypárti-ellenzéki frakció között is megszűnne, helyette egységesen az alaptiszteletdíj 30–30%-a megszorozva a frakció tagjainak a létszámával adná a működési keret másik részét.

A módosítás érinti a képviselőcsoportok által foglalkoztatott alkalmazotti létszámkereteket is.

A jövőben a közös listán bejutott pártok esetében a listán együttesen megszerzett mandátumok száma alapján kell a listát a megfelelő sávba besorolni, és az aszerint járó alkalmazotti létszám mandátumarányosan oszlik meg az egyes pártok frakciói között. E mellé jár még minden listán bejutott frakciónak a frakciólétszámmal megegyező létszámú alkalmazott, az arányosság elvének tiszteletben tartásával.

Ezen túl további sávokat is bevezet a módosítás az alkalmazotti létszám számítása során, követve és megtartva az eddigi létszámhoz fűződő sávok arányait.

A javaslat által eszközölt módosítások eredményeképpen az egy képviselői mandátumra jutó támogatást nézve továbbra is több támogatást kapnak az ellenzéki képviselők a kormánypártiaknál.

65. §

A javaslat értelmében az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény úgy módosul, hogy a képviselőcsoport az országos listán mandátumot szerzett pártja részére támogatást adhat megtakarításai terhére. A támogatás támogatási igény nélkül, egyedi döntés alapján, támogatói okirattal nyújtható. A támogatásról az országgyűlési képviselőcsoport vezetője dönt. A támogatást a kedvezményezett hitelintézetnél vezetett fizetési számlájára történő átutalással kell teljesíteni.

67. §

A javaslat a tényleges helyzetnek megfelelően pontosítja az Országgyűlés Hivatala által ellátott egyes feladatokat rögzítő rendelkezéseket.

71. §

A szövegcsérés módosítások indokai – a törvényjavaslat egyéb rendelkezéseivel való összhang megteremtésén túl – az alábbiak:

Az országgyűlési képviselőkhez hasonlóan indokolt, hogy a nemzetiségi szószólókra is kiterjedjenek a 18/A. alcím szerinti, bizottsági ülésekre vonatkozó fegyelmi jogi szabályok.

Az Ogytv. 18. § (2) bekezdésére irányuló módosítás az alakuló ülés előkészítésével kapcsolatos házelnöki hatáskör szabályozását a 18. § (1) bekezdésében foglalt megoldással összhangban szabályozza. Az állandó bizottságok tisztségviselőinek és tagjainak megválasztására irányuló képviselőcsoport-vezetői indítványok nem feltétlenül állnak összhangban egymással, így indokolatlan és a gyakorlatban nem minden esetben kivitelezhető, hogy a házelnök az indítványokkal tartalmilag azonos javaslatot nyújtson be. A módosítás biztosítja a házelnök számára az indítványok mérlegelésének lehetőségét.

A szövegcsérés módosítás az egyes képviselői magatartások tanúsítása esetén alkalmazandó tiszteletdíj-csökkentés elrendelésének szabályait pontosítja. A módosítás értelmében a szankció alkalmazása már nem a törvény erejénél fogva kötelező, hanem mérlegelés függvénye. A módosítás a szankcióalkalmazás lehetséges eseteit és mértékét nem érinti.

A szövegcsérés módosítások egy része a „nemzetiségi képviselő” és a „nemzetiségi szószóló” megjelölés egységes alkalmazásának átvezetését szolgálja a törvényben.

A szakasz egyebekben technikai pontosításokat tartalmaz.

72. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

88. §

Hatályba léptető rendelkezések.

89. §

Sarkalatosságra vonatkozó rendelkezések.

Végső előterjesztői indokolás az egyes gazdaságsszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi XIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslatához tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelölt Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) módosítása (összhangban a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvénynek az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2022. évi I. törvénnyel 2023. január 1-jei hatállyal történt módosításával) elsősorban az online szerencsejáték szervezésére vonatkozó hazai szabályozás – az Európai Unió Bíróságának szerencsejátékokkal kapcsolatos ítélezési gyakorlatára, különösen a magyar online szerencsejáték szabályozás tárgyában hozott ítéletekben foglaltakra figyelemmel szükséges – felülvizsgálatával függ össze. Az európai uniós szabályok értelmében a szerencsejátékokra vonatkozó előírásokat a közegészségügyi szempontok érvényesítésére is tekintettel alapvetően a tagállamok hozhatják meg. Magyarország ezzel összhangban döntött úgy, hogy hazánkban kizárólag az állami tulajdonú gazdasági társaság jogosult online sportfogadás szervezésére. Bizonyos multinacionális külföldi konglomerátumok sikerrel támadták meg az Európai Unió Bírósága előtt a magyarországi szerencsejáték szervezésre vonatkozó szabályozást, amelynek eredményeként a luxemburgi székhelyű testület megállapította, hogy az állami monopóliumot tartalmazó online játékszervezési szabályozás sérti a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás szabadságát. Az Európai Unió Bírósága döntésének köszönhetően jelenleg a magyar hatóság nem tudja érvényesíteni az illegális online szerencsejáték szervezőkkel szemben a korábbiakban használt, a jogszabályi előírások betartását kikényszerítő intézkedéseit és eszközeit. Ezért a módosítás célja azon túl, hogy megfeleljen az Európai Unió Bírósága rendelkezéseinek, az, hogy megteremtse azon legfontosabb feltételeket, amelyekkel a magyar hatóság ismét érvényt tud szerezni a kiskorúak és sérülékeny csoportok védelmének.

A törvényjavaslat szerint a távszerencsejáték játékfajta az ún. liberalizált szerencsejátékok körébe kerül át, ezáltal megszűnik az állami játékszervező távszerencsejáték szervezésére vonatkozó jelenlegi monopóliuma. Távszerencsejáték szervezésére a szerencsejáték-felügyeleti hatóság engedélye alapján lesz lehetősége az Európai Gazdasági Térségben honos gazdasági szereplőknek. A liberalizált online fogadási piacon ugyanakkor több magánvállalkozás egymással versengve lép fel, így a felelős játékszervezés elvének maximális érvényesítése helyett fennáll a túlzott játékokra ösztönzés veszélye. A törvénytervezet ezért a liberalizálásra a játékosvédelmi szempontok hangsúlyozott érvényesítésével, a játékosok érdekeit védő garanciális szabályozási elemek bevezetésével kíván sort keríteni. E körbe tartozik pl. a részletszabályoknak a szerencsejáték-felügyeleti hatóság elnöke rendeletében történő megállapítása, mely így az esetlegesen rossz irányba induló piaci folyamatokra gyors reakciót tesz lehetővé; vagy a távszerencsejáték szervezés engedélyezéséhez alap-(törzs-)tőke minimum és releváns gyakorlat előírása.

A törvénytervezet – az Szjtv. gyakorlati alkalmazását segítő módosítások, így pl. a modern informatikai megoldásokat használó különböző promóciók miatt egyre inkább eltűnő ajándéksorsolás szigorú szabályainak kivezetése mellett – a fentiekén túl a pénzforgalmi blokkolás keretszabályait módosítja, illetve egészíti ki a jogszabályi környezetnek megfelelően (mivel pl. közigazgatási szankciót csak törvény vagy eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott kormányrendelet állapíthat meg).

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) célja elsősorban a kitermelés növelésének jogi eszközökkel történő ösztönzése, a gyakorlati jogalkalmazás során felmerült kérdések kezelése, a törvényi szabályozás pontosítása.

A bányavállalkozókkal szemben jogos elvárás, hogy a bányatelekben lévő haszonanyagot belátható időn belül kitermeljék; ennek biztosítása érdekében a stratégiai fontosságú építőipari nyers- és alapanyagokra vonatkozó szabályozás több ponton változik. A hatósági engedély alapján gyakorolt bányászati jog átruházása iránti kérelem kapcsán állami elővásárlási jog kerül biztosításra még a bányafelügyelet eljárását megelőzően, melynek során az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv az ellátásbiztonsági szempontokat szem előtt tartva tud szükség esetén

a gazdasági folyamatokba belépni. Szintén az építésgazdaság működésének támogatása érdekében ezen alapanyagok esetében 2 évről 1 évre csökken az üzemszerű kitermelési tevékenység megkezdésére vonatkozó határidő azzal, hogy a bányavállalkozó a határidő meghosszabbítását is csak 1 évre kérheti a hatályos 2 év helyett, illetve sávós rendszerben meghatározásra kerül a kitermelésre engedélyezett haszonanyag minimális mennyisége, melynek eredményeképpen a bányavállalkozó által minimálisan kitermelendő haszonanyag mennyisége is meghatározható lesz.

Figyelemmel arra, hogy ásványi nyersanyag kitermelésére nemcsak hatósági engedély alapján kerülhet sor, hanem bejelentés alapján folytatott építési tevékenység, vagy hatósági engedélyhez és bejelentéshez sem kötött tevékenység alapján is előfordulhat ilyen (pl. közforgalom elől elzárt magánút építése) a törvénymódosítás ezekre is alkalmazni rendeli a legfontosabb törvényi rendelkezéseket (pl. sajátos bányászati létesítmények esetében).

A törvényjavaslat emellett számos, a bányavállalkozó adminisztratív terheit, munkáját könnyítő, bürokráciacsökkentő, adminisztrációt egyszerűsítő, a gyakorlati jogalkalmazást segítő, pontosító elemet is tartalmaz, így pl. nem szűnik meg a kutatási joga, ha határidőn belül nem kezdeményezi a bányatelek megállapítását, csak annak kizárólagossága vesz el; a tájrendezésre vonatkozó kötelezettségének végrehajtásához nem kell ismételt igazolnia az ingatlan igénybevételi jogosultságát; a bányafelügyelet engedélyezési körébe tartozó kérelmek elbírálása esetében elegendő lesz nyilatkoznia arról, hogy a különböző díjfizetési kötelezettségeit teljesítette, a bányajáradékot bevallotta; és csak azokban az eljárásokban kell a kérelem elbírálásánál a tartozásmentességet vizsgálni, amelyek érdemben befolyásolják a kérelmező működését. Emellett ugyanakkor ahol szükséges, a jelenlegi szabályozásnál szigorúbb előírások is beépülnek a törvénybe pl. a bányauzemi felelős műszaki vezető felelősségi körét érintően vagy a bányászati szakemberek működése által okozott károkozás körében.

A megváltozott piaci igények rugalmasabb követhetősége érdekében a törvényjavaslat alapján a fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXCV. törvényből (a továbbiakban: Fdvtv.) kikerül a dohányboltban forgalmazható nem trafik-köteles termékek körének meghatározása, helyette az SZTFH elnökének rendelete fogja ezt a jövőben szabályozni.

A törvényjavaslat a fentiekén túl az SZTFH működése során felmerült gyakorlati jogalkalmazási kérdésekre is választ kíván adni, így célja

1. a szerkezetátalakítási szakértők hatósági felügyeletével, névjegyzékük vezetésével, tevékenységük gyakorlásának szabályozásával kapcsolatos feladatok pontosítása, felhatalmazás biztosítása az SZTFH számára – a szakértői névjegyzékvezetési feladata okán – a szerkezetátalakítási szakértők működése részletes szabályainak megállapítására,
2. a végrehajtói szolgálati jogviszony folyamatosságának megállapításával kapcsolatos szabályok módosítása, egyértelművé tétele a közbizalom erősítése, illetve annak érdekében, hogy az SZTFH által felügyelt hasonló szakterületek (így ez esetben pl. a felszámolói és a végrehajtói működés határozott időben történő korlátozása valamennyi végrehajtó esetében) szabályozása azonos elvek mentén kerüljön megalkotásra, a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló 2022. évi V. törvényre is figyelemmel,
3. felhatalmazás biztosítása az SZTFH számára a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) módosításával a felszámolói névjegyzékbe felvett felszámolók közérdekből nyilvános adatain túli adatainak tárolására, továbbá a felszámolók, vagyonfelügyelők, ideiglenes vagyonfelügyelők és rendkívüli vagyonfelügyelők igazolványának kiállítására,
4. az SZTFH működését szabályozó törvény módosítása az új feladatok okán (pl. a dohánytermék kiskereskedelem tekintetében is ellát fogyasztóvédelmi hatósági feladatokat), valamint
5. az SZTFH állam által lefolytatott koncessziós eljárásokhoz kapcsolódó előzetes egyetértési joga gyakorlásának pontosítása.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 3/A. §-ának módosításához kapcsolódó módosítás. A kiegészítés célja, hogy az osztott tulajdon megszüntetésére vonatkozó közérdek érvényre juttatása mellett, az osztott tulajdon létesítésével kapcsolatos szerződésekben részes felek jogai is a lehető legnagyobb mértékben biztosítottak legyenek.

2. §

A módosítás pontosítja a kormányrendeletben kijelölt miniszter vagy központi kormányzati igazgatási szerv koncessziós szerződésekkel kapcsolatos jogosítványait, amely pontosítás szorosan kapcsolódik az SZTFH koncessziós eljárásokhoz kapcsolódó előzetes egyetértési jogára vonatkozó rendelkezésekhez, mivel az előzetes egyetértési jog gyakorlása kapcsán határozza meg a kijelölt miniszter vagy központi közigazgatási szerv által elvégzendő feladatokat.

3–4. §

A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 3/A. §-ának kiegészítésére tekintettel kerül sor átmeneti szabály alkotásra.

5. §

Szövegcsere módosítások az SZTFH koncessziós eljárásokhoz kapcsolódó előzetes egyetértési jogával és a kormányrendeletben kijelölt miniszter vagy központi kormányzati igazgatási szerv koncessziós szerződésekkel kapcsolatos jogosítványaival összefüggő rendelkezések közötti egyértelmű összhang megteremtése érdekében.

6. §, 15. §

Jelenleg az Szjtv. szabályozza az ajándéksorsolásokat annak ellenére, hogy azok nem minősülnek szerencsejátéknak. Az ajándéksorsolást – legkésőbb annak meghirdetését megelőző tíz nappal – a szerencsejáték-felügyeleti hatóság honlapján közzétett formanyomtatványon be kell jelenteni az SZTFH-nak. A bejelentéshez mellékelni kell a részvételi szabályzatot. A sorsoláson közjegyző jelenléte kötelező. Az ajándéksorsolásról végelszámolást is kötelező az SZTFH-hoz benyújtani, valamint felügyeleti díjat szükséges fizetni.

A statisztikai számadatok azt mutatják, hogy az elmúlt években mind az ajándéksorsolás bejelentések száma, mind a kiszabott bírságok száma nagymértékben csökkent (míg 2011-ben 917 db, ajándéksorsolást vett a hatóság nyilvántartásba és 57 db bírságot szabott ki, addig 2021-ben 161 db ajándéksorsolást vett a hatóság nyilvántartásba és 2 db bírságot szabott ki). A bejelentett ajándéksorsolások alacsony számát jellemzően a távközlési eszközök egyre növekvő számban történő alkalmazása okozza. Amíg az Szjtv. szerinti ajándéksorsolás fogalma kizárólag azokra a játékokra alkalmazható, amelyek esetében a sorsolás résztvevője sorsjegyet bocsát az áru megvásárlója vagy a szolgáltatás igénybevevője rendelkezésére, addig a napjainkban elterjedt, nagyszámú célközönséget elérő és a modern technikai adottságokat kihasználó megoldásokkal (regisztráció vagy vásárlás adatainak rögzítése interneten, alapdíjas SMS-ben, közösségi portálon) szervezett promóciók nem feleltethetők meg az ajándéksorsolás definíciójának és nem tartoznak az Szjtv. hatálya alá.

Az ajándéksorsolások ügyekben jellemzően nem a játékosokat károsító módon térnek el a szervezők a jogszabályoktól. Bírságkiszabásra leginkább adminisztratív hiányosságok miatt kerül sor. A fentiekben ismertetett körülményekre tekintettel az ajándéksorsolások előzetes bejelentéshez, közjegyzői jelenléthez és végelszámoláshoz kötése felesleges, mivel már jelenleg is a promóciók rendkívül szűk körét fedi le ez a sorsolásfajta, a hatályos szabályozás ugyanakkor az érintett gazdasági szereplőket sújtó indokolatlan adminisztratív terheket eredményez. Az ajándéksorsolások fogyasztóvédelmi felügyeletét – a többi akcióhoz hasonlóan – jelenleg és a jövőben is a kormányhivatalok, mint általános fogyasztóvédelmi szervek látják el a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 387/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. §-a alapján általános fogyasztóvédelmi hatóságként.

12. §, 14. §

A rendelkezések a magyar szerencsejáték-felügyeleti hatóság engedélyével nem rendelkező szerencsejáték szervezők felé teljesített tétfizetések és az ilyen szervezők által teljesített nyeremény-kifizetések pénzforgalmi blokkolásának részletes szabályait tartalmazza. A pénzforgalmi korlátozás az illegális szerencsejáték szervezéshez kapcsolódó banki átutalások és a bankkártya-műveletek blokkolására, továbbá az illegális szervezőkkel való pénzforgalmi szerződési tilalomra terjed ki. A banki átutalások blokkolása fekete lista (black list) alapú, a bankkártya-műveletek blokkolása a szerencsejáték szervezéssel érintett kereskedelmi kategória kód (MCC-kód) és országcód alapú és kizárólag az interneten nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódik.

A törvénytervezet szerint a pénzforgalmi blokkolást elrendelő közigazgatási döntést az SZTFH hozza meg, annak végrehajtására a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek. A fekete listát (tiltott fizetési számlák nyilvántartása) az SZTFH vezeti honlapján, amely abban az esetben kerül frissítésre, ha az SZTFH új számlaszámot érintően hoz pénzforgalmi korlátozást elrendelő határozatot, vagy a pénzforgalmi korlátozást elrendelő határozat végrehajthatóságának bármely okból történő átmeneti vagy végleges megszűnése állapítható meg. Az engedélyes szerencsejáték szervezőkről az SZTFH a honlapján közzétett közhiteles nyilvántartást vezet, amely az engedéllyel rendelkező társaságok nevét és székhelyét, valamint azon fizetési számlákat tartalmazza, amelyen a szervező jogszerűen fogadhatja a tét befizetését.

A tiltott fizetési számlák nyilvántartásában a végleges és végrehajtható határozatok szerinti tiltott fizetési számlák szerepeltetése mellett azoknak a fizetési számláknak az adatait is vezeti az SZTFH, amelyek korlátozását megállapító határozatok végrehajthatósága átmenetileg megszűnt (pl. a határozat végrehajtását közigazgatási perben eljáró bíróság felfüggesztette), továbbá amelyekre vonatkozóan a pénzforgalmi korlátozást elrendelő határozat végrehajthatósága véglegesen megszűnt (pl. a határozatot az SZTFH visszavonta).

A nem tiltott szerencsejátékhoz kapcsolódó fizetési műveletek blokkolásának elkerülése érdekében az ügyfél egyedi kérelmére történő mentesítési eljárás a banki átutalások és a bankkártya-műveletek esetén is biztosított, a mentesítési döntést az SZTFH hozza meg és a pénzforgalmi szolgáltatók hajtják végre.

7–11. §, 13. §, 16–26. §

A rendelkezések az Szjtv. módosítását tartalmazzák a távszerencsejáték szervezésére jogosultak körének változására figyelemmel, az engedélyezés törvényi szintet igénylő, valamint az SZTFH elnökének rendeletalkotási jogkörében meghatározandó feltételeinek meghatározása körében.

Az Szjtv. törvénytervezet szerinti módosítása értelmében távszerencsejáték szervezésére a szerencsejáték-felügyeleti hatóság engedélye alapján lesz lehetősége – a szerencsejáték szervezésére általában, és a szerencsejátékfajtára külön előírt jogszabályi feltételeknek megfelelő – további gazdasági szereplőknek.

A javasolt szabályozás a kiadható, távszerencsejáték szervezésére jogosító engedélyek számát nem korlátozza, a jogszabályi feltételeket teljesítő valamennyi kérelmező számára lehetővé teszi a hazai távszerencsejáték piacra történő belépést. A szolgáltatások szabad áramlásának biztosítása érdekében a tervezett szabályozás nem különbözteti meg a hazai és más EGT állami vállalkozásokat.

Mivel egy liberalizált online sportfogadási piacon, ahol több magánvállalkozás egymással versengve lép fel, és ezáltal a felelős játékszervezés elvének maximális érvényesítése helyett a túlzott játékra ösztönzés veszélye áll fenn, a távszerencsejáték liberalizálására a játékosvédelmi szempontok hangsúlyozott érvényesítésével, a játékosok érdekeit védő garanciális szabályozási elemek bevezetésével kell a jogalkotónak sort kerítenie.

A törvénytervezet szerinti szabályozás ennek érdekében a szervező személyi megfelelősége körében kizárja az olyan gazdasági szereplők részére engedély kiadását, amelyek a kérelem benyújtását megelőző öt évben szerencsejátékot valamely EGT államban engedély nélkül szerveztek, és rögzíti, hogy az engedély elvesztésével járhat, ha a távszerencsejáték szervezésére jogosító engedély hatálya alatt a szervező ilyen cselekményt valósít meg.

A szabályozás lényeges garanciális eleme a játék jellegéhez, lebonyolításához és biztonsági előírásaihoz igazodó mértékű biztosíték minimális mértékének jogszabályban történő meghatározása.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésének szempontjából is jelentős annak előírása, hogy a távszerencsejáték szervezője tét befizetést kizárólag a játékos engedéllyel rendelkező pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlájáról átutalással, az ilyen számlához kapcsolódó fizetési kártyával lebonyolított online bankkártyás fizetéssel, internetes feltöltést közvetítő szolgáltató útján és a mobil vásárlásra felhasználható egyenleg vagy keret terhére, vagy ha ezt az SZTFH a jóváhagyott játéktervben lehetővé teszi, értékesítőhelyén, fogadóirodájában fogadhat, továbbá kifizetést a játékos ilyen számlájára történő átutalással teljesíthet. Ehhez kapcsolódó eleme az új szabályozásnak, hogy szerencsejáték-szervező tevékenységre alapított gazdasági társaság pénzforgalmi számlával csak akkor rendelkezhet, ha szerencsejáték szervezésére vonatkozó jogosultságát a szerencsejáték-felügyeleti hatóság engedélyével igazolja.

A távszerencsejátékok liberalizációja során elsődleges fontossággal bír a felelős játékszervezés és a játékosvédelem követelményeinek, illetve az ezekhez kapcsolódó közegészségügyi, közrendvédelmi, közbiztonsági és társadalmpolitikai szempontok, a szerencsejátékok szakszerű és biztonságos lebonyolítását megalapozó garanciák szabályozásban történő megjelenítése.

Ennek érdekében a törvénytervezet rendelkezik a távszerencsejáték szervezés engedélyezéséhez szükséges alap-(törzs-)tőke minimumról és távszerencsejáték, online kaszinójáték területén szerzett szerencsejáték-szervezői gyakorlatról, valamint az engedély leghosszabb időtartamának, a távszerencsejáték-szervező által nyújtandó biztosíték legalacsonyabb mértékének meghatározásáról.

Az Szjtv. 13. § tervezett (1a) bekezdése szerint a szerencsejáték-szervező engedélyét a szerencsejáték-felügyeleti hatóság visszavonhatja, ha a szerencsejáték-szervező nem teljesíti a játékosvédelmi cselekvési terv készítésével és Hatósághoz történő benyújtásával, a játékosvédelmi cselekvési terv végrehajtásáról történő beszámolóval kapcsolatos kötelezettségét. A játékosvédelmi cselekvési terv kötelező tartalmi elemeivel, elkészítésének gyakoriságával, és egyéb részletszabályaival kapcsolatos részletes szabályokat a Hatóság elnöke rendeletben határozza meg, ugyanakkor a legfontosabb előírások törvényi szintű rendezése is szükséges.

A következetes jogalkalmazás, az adózói jogbizonytalanság kizárása érdekében a törvénytervezet a játékadó fizetésére vonatkozó szabályokat kiegészíti annak előírásával, hogy az olyan szerencsejáték-szervező, amelyet az állami adóhatóság valamely adónem hatálya alá tartozó adózóként nem vett nyilvántartásba, a szerencsejáték-szervező tevékenység megkezdését követő 15 napon belül köteles bejelentkezni az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon.

A törvénytervezet a szükséges módosító és hatályon kívül helyező rendelkezéseket is tartalmazza a jogszabályok közötti összhang biztosítása érdekében, valamint az online kaszinóra vonatkozó törvényi szintű szabályok tekintetében azok hatályos tartalmát nem érintő kodifikációs pontosításokra is irányul.

A törvénymódosítás megszünteti a szerencsejáték-felügyeleti hatóság ajándéksorsolással kapcsolatos feladatait 2023. január 1-től. Erre figyelemmel szükséges a törvényjavaslat kiegészítése átmeneti rendelkezéssel, mely rendezi a 2022. december 31-én folyamatban lévő ajándéksorsolásokkal kapcsolatos szerencsejáték-felügyeleti hatósági és szervezői feladatokat. A 2023. január 1. napját megelőzően lebonyolított sorsolási esemény esetében az ajándéksorsolás végelszámolását a módosítás hatályba lépését megelőző szabályok alapján kell lebonyolítani. Azokban az esetekben, amikor 2023. január 1-ig csak az ajándéksorsolás bejelentése történt meg, maga a sorsolási esemény nem, a hatóság az eljárást megszünteti, így a szervezőt végelszámolási kötelezettség már nem fogja terhelni.

27–28. §

A 3–22. § szerinti módosításokhoz kapcsolódó egyes szövegcsereit tartalmazó illetve hatályon kívül helyező rendelkezések.

29–34. §

A Cstv. módosításának célja a gyakorlati jogalkalmazás során felmerült problémák kezelése.

A törvénytervezet egy olyan rendelkezés beépítésére tesz javaslatot a Cstv.-be, mely szerint a Cstv. 27/C. § (4) bekezdés szerinti azon személyes adatokat, melyek közérdekből nem nyilvános adatok [(4a) bekezdés] az SZTFH jogszabály alapján tárolhatja, valamint kiegészíti a Cstv.-t egy felhatalmazó rendelkezéssel, mely szükséges annak érdekében, hogy a fizetéseképtelenségi szakértők (azaz a felszámolók, vagyonfelügyelők, ideiglenes vagyonfelügyelők továbbá rendkívüli vagyonfelügyelők) rendelkezhessenek hatósági igazolvánnyal. Az igazolványra vonatkozó törvényi szintű szabályokat, valamint az adattartalmát a tervezet szabályozza, illetve a Cstv. kiegészül egy átmeneti rendelkezéssel, mely szerint a már most is működő fizetéseképtelenségi szakértők 2022. december 31-ig kapják meg az igazolványukat.

A Cstv. 27/C. § (5) bekezdés d) pontja alapján az SZTFH a felszámoló szervezet vezetőjére 30 000 forinttól 400 000 forintig terjedő bírságot szab ki, ha figyelmeztetés ellenére nem teljesíti a felszámolók névjegyzékébe történő felvételével összefüggésben benyújtott pályázatában vállalt többletfeltételeket. A Cstv. 27/C. § (6) bekezdés j) pontja ehhez kapcsolódva úgy rendelkezik, hogy ha a felszámoló szervezet bírság kiszabását követően sem

teljesíti a névjegyzékbe történő felvételével összefüggésben benyújtott pályázatában vállalt többletfeltételeket az SZTFH a felszámoló szervezetet törli a névjegyzékből. A törvénytervezet a „többlet” elhagyása szükséges, a tulajdonosi szerkezet megtartása – továbbá minden olyan pályázati vállalás, mely jogszabályi feltétel vagy egyéb többletvállalás (pl. honlap több idegen nyelven történő fenntartása) – így már kötelező feltétel, amelytől való eltérés szankcionálhatóvá válik.

A törvénytervezet hatályon kívül helyezi azt a Kormány számára adott felhatalmazást, hogy rendeletben határozza meg a felszámoló, vagyonfelügyelők, ideiglenes vagyonfelügyelők eljárására és tevékenységére vonatkozó részletes szabályokat, mivel a Cstv. 85/A. §-a az SZTFH létrejöttét követően már az SZTFH elnöke számára adott erre részletes felhatalmazást.

35. §

Számos esetben előfordul, hogy az ásványi nyersanyag kitermelésére nemcsak hatósági engedély alapján kerül sor, hanem bejelentés alapján folytatott építési tevékenység, vagy hatósági engedélyhez és bejelentéshez sem kötött tevékenység alapján (pl. lakóépület egyszerű bejelentéssel történő építése, közforgalom elől elzárt magánút építése). A Bt. módosítás célja annak biztosítása, hogy az állam ilyen esetben is hozzájusson a bányajáradék bevételehez, a hatósági engedély alapján kitermelt ásványi nyersanyag után megfizetett bányajáradékhoz hasonlóan; illetve meghatározott esetekben a bejelentés alapján folytatott tevékenységeket is szabályozza (pl. sajátos bányászati létesítmények esetében).

36. §

A kutatási engedély iránti, a bányatelek megállapítási és a bányafelügyelet engedélyezési körébe tartozó kérelmek elbírálása esetében a módosítás szerint, elegendő lenne a bányavállalkozónak nyilatkoznia arról, hogy a különböző díjfizetési kötelezettségeit teljesítette, a bányajáradékot bevallotta azzal, hogy valótlan tartalmú kérelmezői nyilatkozat esetén a bányafelügyelet a kiadott engedélyt bármikor, időkorlát nélkül visszavonja.

37. §

Az építőipari nyers- és alapanyagokra vonatkozó hatósági engedély alapján gyakorolt bányászati jog átruházása iránti kérelem esetében az állam a hatályos szabályozás alapján is gyakorol egy „kvázi elővásárlási jogot”, mivel a bányafelügyelet a bányászati jogra vonatkozó adatokat megküldi a magyar állam tulajdonosi jogait gyakorló szervnek, amely a megkeresés közlésétől számított 35 napon belül nyilatkozhat arról, hogy

- a) a bányászati jog átruházásáról a bányászati jog jogosultjával – az erre vonatkozó megállapodás csatolásával igazoltan – megegyezett, vagy
- b) a magyar állam az átvevőt illető jogokat és őt terhelő kötelezettségeket átvállalja.

A módosítás ezt a rendszert váltja fel az állami elővásárlási jog előírásával, még a bányafelügyelet eljárását megelőzően. A módosítás nem csak az építőanyagok, hanem bármely, hatósági engedély alapján gyakorolt bányászati jog átruházása esetére előírja az elővásárlási jog gyakorlása érdekében a magyar állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv megkeresését 60 napos határidővel.

A Bt. 2021-ben kiegészítésre került azzal, hogy a bányászati jog átruházásához való hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseket a jogalkotó meghatározott cégjogi eseményekhez kötötte (pl. jogutódlás, társaság tulajdonrészének átruházása, stb.). A célzott intézkedés hatékonyabb megvalósítása érdekében a módosítás a Bt. ezen rendelkezését újraszabályozza. A jövőben a bányavállalkozót érintő cégjogi esemény, tulajdonosi szerkezet megváltozását eredményező jogügylet esetében nem a bányászati jog átruházására vonatkozó szabályok alkalmazását írja elő a törvény, hanem a bányafelügyelet előzetes hozzájárulási jogának biztosítását, amelynek során adekvát szempontok alapján lehet értékelni a jogügyletekből adódó vagy várható következményeket.

38. §

A jelenlegi szabályok alapján az ország egész területe zárt területnek minősül pl. a szemekre, ércekre, szénhidrogénekre, ugyanakkor a zárt területté nyilvánítás egyik feltétele, hogy ott az adott ásványi nyersanyag előfordulása vagy a geotermikus energia kinyerése a területen valószínűsíthető.

Mivel az „ország egész területén” a szén vagy érc előfordulása nem valószínű (csak egy meghatározott részen), ezért a szabályozás ebben a formájában nem megfelelő. Az állam bányászati jogának átengedése esetében nem lehet elvárás, hogy az állam viselje annak kockázatát, hogy ásványi nyersanyag vagy a geotermikus energia ténylegesen előfordul-e az adott területen. A szénhidrogének kutatása és kitermelése tekintetében, a koncessziós szabályok alkalmazását megelőzően korábban sem volt olyan jogszabályi elvárás, hogy csak olyan területre adjon ki kutatási engedélyt a bányafelügyelet, amelyik perspektívusnak ígérkezik. A jogszerező kockázata, hogy a kutatás során talál-e gazdaságosan kitermelhető szénhidrogén előfordulást. A koncessziós szerződések tartalmazzák a kockázatviseléssel kapcsolatos rendelkezést, de a módosítással a Bt.-ből is kikerül az a fogalmi elem, hogy zárt területen az ásványi nyersanyag vagy geotermikus energia biztosan „valószínűsíthető”.

Szintén a koncessziós területek kijelöléséhez kapcsolódó módosítással kerül be a törvénybe, hogy az ún. komplex érzékenységi és terhelhetőségi vizsgálatot a bányafelügyelet mely szervezetek közreműködésével folytatja le. A vizsgálat részletszabályait a korábbi Korm. rendelet helyett SZTFH rendelet szabályozza, ezért szükséges törvényi szinten előírni a közreműködő hatóságok, szervezetek, gazdasági társaságok kijelölését. A közreműködő szervek listája a hatályos szabályozáshoz képest nem változik, kivéve az Országos Vízügyi Főigazgatóságot és a Hermann Ottó Intézet Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaságot, melyek törvényi nevesítése helyett a vízvédelemért és a természetvédelemért felelős miniszter kap felhatalmazást a szervezetek (adott esetben ugyanezen szervezetek) kijelölésére.

A vizsgálat során azt kell tisztázni, hogy a bányászati tevékenység végzésének vagy a geotermikus energia kutatásának és kinyerésének a zárt területen van-e akadálya, azaz fennáll-e kizáró vagy korlátozó ok, mert a koncessziós pályázati kiírás tekintetében ez a releváns adat. A jogbiztonság szempontjából szükséges kimondani, hogy a vizsgálati eljárásban kiadott nyilatkozat köti a nyilatkozatot tevőt a későbbi hatósági eljárásokban, és csak akkor nem kell figyelembe venni a nyilatkozatot, ha a körülmények lényeges megváltozása ezt indokolja.

39. §

A vállalkozások tevékenységét könnyítő szabály, hogy a módosítás alapján a kutatási területet a bányavállalkozó nemcsak akkor adhatja vissza, ha rendelkezik hatályos kutatási műszaki üzemi tervvel, hanem akkor is, ha a műszaki üzemi tervet a bányafelügyelet még nem hagyta jóvá, illetve a kutatási tevékenység befejezését követően is, ha a bányavállalkozónak nincs szándékában bányatelek megállapítási kérelmet benyújtani.

40. §

A Bt. előírja, hogy meghatározott földtani és a kitermelhető vagyonra vonatkozó adatok közérdekből nyilvánosak, de szabályozni kell azt is, hogy az SZTFH ezekhez az adatokhoz hogy jut hozzá; a módosítás pontosítja, hogy adatigénylés esetén a kitermelés, kinyerés helyét milyen pontossággal kell megadni (mező); előírja, hogy ásványvagyon elhelyezkedéséről is információt kell szolgáltatni az SZTFH részére (a mennyisége és minősége mellett). Az ügyféli joggyakorlást elősegítő módosítás annak érdekében, hogy az ügyfél az általa észlelt hibát szankció nélkül orvosolhassa a teljes, javított jelentés ismételt benyújtásával.

41. §

A bányatelek törlési eljárásban indokolatlan az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv számára biztosítani az igényérvényesítés lehetőségét, mert e jogával élhet a bányabezárási műszaki üzemi terv jóváhagyási eljárás, illetve a törölt bányászati jog pályáztatása során is, továbbá a bányatelek törlésre már rendezett végállapotot követően kerül sor (és egy tájrendezett bánya esetében nem indokolt az állami igényérvényesítés).

42. §

A műszaki üzemi terv jóváhagyási eljárásra vonatkozó szabályozás módosítását az indokolja, hogy szükséges meghatározni a kitermelésre engedélyezett haszonanyag minimális mennyiségét, mert e nélkül a bányavállalkozó által minimálisan kitermelendő haszonanyag mennyisége nem határozható meg.

A számítás a koncesszió időtartamát veszi alapul, ami egy olyan objektív szám, amely az engedélyezési minimum tekintetében alkalmazható, és nem kifogásolható. A hatósági engedély alapján kitermelést végző

bányavállalkozókkal szemben is jogos elvárás, hogy a bányatelekben lévő haszonanyagot belátható időn belül kitermeljék.

A javaslat a kitermelhető haszonanyag mennyisége szerint sávós szabályozást tartalmaz, hogy a kisebb kitermelhető ásványvagyonnal rendelkező bányák esetében a jogszabályi minimum ne legyen teljesíthetetlen.

A módosítás az építőipari nyers- és alapanyagra megállapított bányatelkekre vonatkozik.

A módosítást indokolja az is, hogy a hatályos szabályozás alapján a bányavállalkozó által minimálisan kitermelendő haszonanyagra vonatkozó kötelezettség hatósági oldalról nem volt felülvizsgálható, ezért szükséges a bányafelügyelet részére biztosítani a hatáskört az évenkénti minimálisan kitermelendő ásványi nyersanyag meghatározása tekintetében.

43. §

A módosítás a Bt. 27/B. § alapján, SZTFH rendeletben előírtak nem teljesítése esetén alkalmazható szankciókat határozza meg, tekintettel arra, hogy az SZTFH rendeletben szankció nem határozható meg.

44. §

A módosítás a piacfelügyeleti intézkedésre okot adó állapot esetén fizetendő kiegészítő bányajáradék befizetésére vonatkozó szabályok pontosítását és a jogellenes magatartásra vonatkozó szankció meghatározását szolgálja.

45. §

A Bt. 27/D. §-a a világörökségi területen található bányatelekkel kapcsolatos szabályokat tartalmazza. A szabályozás megegyezik a Bt. 27. §-ának a módosítást megelőzően hatályban volt (7)–(9) bekezdéseivel; új szakaszba történő átemelésüket a Bt. 27. § újraszabályozása indokolja.

46. §

A módosítás eredményeként a jövőben a bányai üzemi felelős műszaki vezetői tevékenységet végző személyekről a bányafelügyelet honlapján tájékoztatást kell adni, hogy a gazdasági szereplők egy egyszerű lekérdezés alapján megtalálhassák a számukra megfelelő szakembert, akivel a elérhetősége alapján fel tudják venni a kapcsolatot. A jegyzék csak a tevékenységet folytató személy beazonosításához és elérhetőségéhez, valamint a szakmai terület meghatározásához kapcsolódó adatot tartalmazza.

47. §

A Bt. 30. §-ának részbeni újra szabályozása a jogalkalmazási problémák megszüntetését biztosítja a szabályozás egyértelműsítésével.

48. §

A szakági műszaki bizottságokra vonatkozó szabályozás pontosítása, figyelemmel arra is, hogy a szállítóvezetékek tekintetében nem történt meg a kijelölés.

49. §

A módosítás a tájrendezésre vonatkozó szabályozás pontosítását szolgálja. A bányavállalkozó tájrendezési kötelezettsége ex lege áll fenn, amelyet a műszaki üzemi tervnek megfelelően, köteles elvégezni és ezzel a bányászati tevékenységgel érintett területet újrahaznosításra alkalmas állapotba hozni, vagy a természeti környezetbe illően kialakítani. A tájrendezés megvalósítása mind környezetvédelmi, földvédelmi, mind a magántulajdon védelme érdekében szükséges. Ez a kötelezettség lehetetlenülne el, ha a tájrendezési feladatok elvégzéséhez is szükséges lenne az ingatlan igénybevételei jogosultság igazolása. A bányászati tevékenység befejezését követő tájrendezés elvégzése olyan nyomós közérdek, amelyet az ingatlanhasználattal kapcsolatos esetleges korlátozás nem akadályozhat meg. A szabályozás nem zárja ki, hogy az ingatlantulajdonos, ha a tájrendezés módjával nem ért egyet, akkor a döntéssel szemben, mint az eljárásban érintett ügyfél, jogorvoslatot vegyen igénybe.

50. §

A bányajáradék önbevallások esetében a Bt. 41. § (3) bekezdés c) pontja meghatározza, hogy milyen esetekben minősül a kötelezettség megszegése szabálytalan bányászati tevékenységnek, így a kötelezettség elmulasztása, késedelmes vagy hibás teljesítése egyértelműen szankcionálható. A Bt. 25. § (2) bekezdés b) pontja szerinti, az ásványvagyonban bekövetkezett változásra vonatkozó adatszolgáltatás esetében a Bt. 41. § (3) bekezdés b) pontja rendelkezik arról, hogy e törvény III. Részében előírt szabályok megszegésével – ebben szerepel a Bt. 25. § (2) bekezdés b) pont – gyakorolt bányászati tevékenység szabálytalan bányászati tevékenységnek minősül, ugyanakkor a Bt. 25. § (2) bekezdés b) pont csak az adatszolgáltatás beküldéséről rendelkezik, ennek megfelelően a hibás, hiányos vagy késedelmesen teljesített kötelezettség esetében a kötelezettség megszegése nem egyértelműen szankcionálható. A szankcionálás lehetősége Bt. 41. § (3) bekezdés f) pont szerinti kiegészítésével egyértelművé válik.

A bányászat veszélyes tevékenység, ezért lehetővé kell tenni, hogy kifejezetten jogszerűtlenül működő bányavállalkozók esetében a legszigorúbb szankciót lehessen alkalmazni, ha kétéves időszak alatt legalább négy esetben jogsértést tár fel a bányafelügyelet.

51. §

Szükségtelen többlet adminisztrációt jelent a szolgálati jelvény biztosítása. A hatósági feladatok igazolvány biztosításával is elláthatók, ezért a jelvényre vonatkozó szabályozás kikerül a törvényből.

52. §

A bányafelügyeleti engedélyek módosítását számos alkalommal kérelmezik az ügyfelek. Egy döntést akár több módosítási kérelem is érint. Ahhoz, hogy a módosítások jól értelmezhetőek legyenek, indokolt azokat az alapdöntésbe foglalva egységes döntésként kiadmányozni, egyben jelezve a módosításokkal érintett rendelkezéseket, indokolást.

53. §

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 8. § (3) bekezdése alapján miniszteri rendelet kivételével jogszabály e törvény szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapíthat meg. 8. § (3) bekezdése alapján miniszteri rendelet kivételével jogszabály e törvény szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapíthat meg.

Az Ákr. nem tartalmaz rendelkezést az ügyek egyesítésének lehetőségéről, a bányafelügyeleti eljárásokban, főleg a biztonsági övezet sértések esetén ugyanakkor gyakran előfordul, hogy egymáshoz nagyon közeli időpontokban történnek a jogsértések, amelyeknek azonos az elkövetője. Az ilyen esetek kezelésére alkalmas az új rendelkezés.

A bányafelügyelet hatósági ellenőrzése során alkalmazható eszközöket is tartalmazza a módosítás.

A késedelmi pótlékra vonatkozó szabályt nem kell külön beemelni a Bt.-be [jelenlegi 43/C. § (8) bekezdés], mert az Ákr. 135. §-a általános jelleggel rendezi ezt. A fizetési kedvezménnyel kapcsolatos nem teljesítés jogkövetkezményét viszont szükséges a Bt.-ben elhelyezni.

54. §

A közhiteles nyilvántartással kapcsolatos pontosító rendelkezések.

55. §

A hites bányamérői és a földtani szakértői tevékenységet végző személyekről a bányafelügyelet honlapján tájékoztatást kell adni, hogy a gazdasági szereplők egy egyszerű lekérdezés alapján megtalálhassák a számukra megfelelő szakembert, akivel az elérhetőségi adatai alapján fel tudják venni a kapcsolatot. A javasolt jegyzék csak a tevékenységet folytató személy beazonosításához és elérhetőségéhez, valamint a szakmai terület meghatározásához kapcsolódó adatot tartalmazza.

56. §

Az építőipari nyers- és alapanyagok tekintetében, mivel stratégiai fontosságú nyersanyagokról van szó, tekintettel az építésgazdaság működésére kifejtett hatásukra, indokolt az üzemszerű kitermelési tevékenység megkezdésére vonatkozó határidő csökkentése 2 évről 1 évre azzal, hogy a bányavállalkozó a határidő meghosszabbítását is csak 1 évre kérheti a hatályos 2 év helyett. A csökkentés a határidő meghosszabbításának időtartamára is kiterjed. A Bt. 26/A. § (6b) és (6c) bekezdésének és a Bt. 49. § 49. pontjának módosítása a Bt. 26/A. § (4) bekezdésének módosításával kapcsolatos összhangot teremti meg.

Az építőipari nyers- és alapanyagok taxatív felsorolása a Bt.-ben nem indokolt, figyelemmel arra is, hogy ezen ásványi nyersanyagok körét időszakonként felül kell vizsgálni. Az ásványi nyersanyagok és a geotermikus energia fajlagos értékének, valamint az értékszámítás módjának meghatározásáról szóló 54/2008. (III. 20.) Korm. rendeletben meghatározott ásványi nyersanyagok között több olyan található, amely magában foglal építőipari ásványi nyersanyagokat (homok, kavics, agyag), ugyanakkor nem tartalmazza a hatályos felsorolás, viszont előfordulásuk megegyezik az építőipari ásványi nyersanyagok előfordulásaival. Mindezekre tekintettel önálló szabályozó szerv vezetője számára célszerű felhatalmazást biztosítani, hogy rendeletben meghatározza az építőipari nyers- és alapanyagok pontos körét.

57. §

A Bt. 27. §-ának e törvénnyel megállapított módosításához kapcsolódó átmeneti szabály.

58. §

A módosítás pontosítja, kiegészíti az SZTFH rendeletek kiadására felhatalmazást adó szabályokat a gyakorlati jogalkalmazásra, illetve jelen törvénymódosításra figyelemmel.

59. §

A Bt. 30. §-ának részbeni újraszabályozása a jogalkalmazási problémák megszüntetését biztosítja a szabályozás egyértelműsítésével.

A Bt. 30. §-hoz kapcsolódó, Bt. új 50/I. § (2) bekezdése szerinti átmeneti rendelkezés biztosítja, hogy a szüneteltetéssel, szüneteléssel érintett időszakok esetében ne kelljen újratekintést az összeszámítást.

60. §

az 1. ponthoz: csak azokban az eljárásokban kell a kérelem elbírálásánál a tartozásmentességet vizsgálni, amelyek érdemben befolyásolják a kérelmező működését (pl. jogszerzés, kitermelési tevékenység).

a 2. ponthoz: a bányászati tevékenység végzésére adott időtartamba nem számít bele az az idő, amikor a bányavállalkozó önhibáján kívül nem tudott eljárni; ebben az esetben a jövőben csak az önhiba hiányát kell bizonyítani, nem kell feltárnia a kiesés teljes okát.

a 3. ponthoz: a Bt. szövegezésének egyértelművé tétele annak kimondásával, hogy koncessziós területet az állam kijelölhet erre irányuló javasat nélkül is.

a 4. ponthoz: a Bt. 1. § módosításához kapcsolódó módosítás.

az 5. és a 6. ponthoz: a hatályos rendelkezés pontosítása, figyelemmel arra, hogy nem csak az ásványvagyon mennyiségéről és minőségéről szóló adatokat kell megküldeni a bányafelügyeletnek, hanem az ásványvagyon elhelyezkedéséről is információt kell szolgáltatni. Az adatszolgáltatás módját SZTFH rendelet fogja szabályozni.

A módosítás összhangba hozza az adatszolgáltatási rendelkezéseket a kutatás során szolgáltatott adatokkal illetve a feltárás és a kitermelés során szolgáltatott adatokkal.

a 7. ponthoz: a bányavállalkozó a kutatási joga alapján kizárólagosan jogosult a bányatelek megállapításának kezdeményezésére. A kutatási zárójelentés elfogadását követő 5 hónapos jogvesztő határidő elmulasztása tekintetében azonban elegendő csak a kizárólagosság megvonása, egyebekben a bányavállalkozónak biztosítani kell, hogy egy sikeres kutatást követően a határidő elmulasztása esetén is legyen lehetősége a bányatelek

megállapításának kezdeményezésére. Ebben az esetben azonban már számolnia kell azzal, hogy más személy a „felszabadult” terület tekintetében bányászati jogot szerezhet.

a 8. ponthoz: gyakori eset, hogy a kérelmező a településrendezési eszközökkel történő összhangot a bányatelek megállapítási eljárásban kívánja biztosítani, praktikus az eljárás szünetelésének kérésével. Ez a kérelmezői magatartás azonban nincs összhangban az Ákr. 6. §-ában foglalt alap-elvi rendelkezéssel, mert indokolatlanul hátráltatja a döntéshozatalt, ezért szükséges a módosítással egyértelművé tenni, hogy a kérelem csak akkor nyújtható be, ha az a településrendezési tervben foglaltaknak előzetesen megfelel.

a 9–10. pontokhoz: a Bt. 49. § 49. pontjának módosításhoz kapcsolódó módosítás.

a 11. ponthoz: a hatályos szabályozás pontosítása, amely kimondja, hogy a Bt. 26/A. § (6c) bekezdés szerinti kijelölés esetén is alkalmazni kell a mulasztó bányavállalkozóval szemben a bányászati jog törlését.

a 12. ponthoz: a hatósági engedély alapján megszerzett szénhidrogénre megállapított bányatelek esetében a bányatelek törlése helyett a bányászati jog koncessziós pályáztatására kerül sor, igazodva a Bt. 26/A. § (6) bekezdésében, a törölt bányászati jogok pályáztatásra vonatkozó szabályokhoz.

a 13. és 14. ponthoz: a módosítások alapján a kivett helylé nyilvánítás esetén lehetővé válik a bányatelek hivatalból történő szükség szerinti módosítása, praktikus csökkentése a kivett helylé nyilvánító határozat szerint, az eljáró hatóság megkeresése alapján.

a 15. ponthoz: jogtechnikai pontosítás.

a 16. ponthoz: a Bt. 30. § módosításához kapcsolódó módosítás.

a 17. ponthoz: jogtechnikai pontosítás.

a 18. ponthoz: a Bt. 28. § (5) bekezdésében szereplő hivatkozás pontosítása, mivel a 28. § (1) bekezdésében szerepelnek azok a rendelkezések, amelyek betartásáért a bányüzemi felelős műszaki vezető felelősséggel tartozik.

a 19. ponthoz: a sajátos bányászati létesítményeket kormányrendeleti szabályozás alapján bejelentéssel is lehet építeni. A szabályozás megalapozását biztosítja a törvényi szabályozás.

a 20. ponthoz: az Ákr. fogalomhasználatát biztosító módosítás.

a 21. ponthoz: módosítás biztosítja, hogy a Bt. 38/D. § (1) bekezdésében szereplő berendezések esetén is legyen lehetőség csak a berendezések üzemeltetésére is használati jogot alapítani.

a 22. ponthoz: a Bt. 30. § módosításához kapcsolódó módosítás.

a 23. ponthoz: A bírói gyakorlat nem egységes a bányászati jog törléséhez szükséges kilencven napos határidő jogi természete tekintetében, ezért a módosítás rögzíti, hogy jogvesztő határidőről van szó.

a 24. ponthoz: A bányüzemi felelős műszaki vezető felelősségi körének pontosítása.

a 25. ponthoz: Ha a hites bányamérő, a nyomástartó berendezést vizsgáló szakember, a felügyeleti személy, a földtani szakértő vagy a bányüzemi felelős műszaki vezető a rá irányadó felelősségi szabályokat úgy sértette meg, hogy ezzel súlyos üzemzavart, súlyos balesetet vagy harmadik személynek igazoltan ötvenmillió forint értéket meghaladó kárt okozott, a bányafelügyelet – bírság kiszabása mellett – legfeljebb két évre eltilthatja a tevékenység folytatásától. A bányafelügyelet hatékony fellépésének megteremtése érdekében a kártérítési mérték lényeges csökkentése szükséges.

a 26. ponthoz: A módosítás szabálytalan bányászati tevékenység végzése esetén és a bányüzemi felelős műszaki vezető tekintetében is kizárja a figyelmeztetés szankció alkalmazásának lehetőségét, így biztosítva a Bt. eredeti céljának megfelelő bírságolási lehetőséget, mert e jogsértés esetén veszélyeztető állapotok is kialakulhatnak (pl. védőpillér elfejtés, kitermelésre nem engedélyezett területen kitermelés folytatása). A bányafelügyelet a bírság mértékének megállapításánál fogja értékelni a jogsértés súlyosságát.

a 27. ponthoz: a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény módosításához kapcsolódó szövegcsere.

a 28. ponthoz: az értelmező rendelkezés kiegészítését a Bt. 29. § (1) bekezdésével történő összhang megteremtése indokolja. A több bányavállalkozó együttes kitermelésének részletes szabályait tartalmazó Bt. 29. § (1) bekezdésében szerepel kutatási fázisú próbatermelés, míg az „Együttes művelési terv” fogalmában nem.

a 29. ponthoz: a hatályos bányajogi szabályozás nem tartalmazza a törölt bányászati jog pályáztatása esetén a bányászati jog ellenértékének meghatározására vonatkozó szabályokat. A felhatalmazó rendelkezés alapján, lehetőség lesz a mindenki számára egyértelmű és követhető szabályok megalkotására.

a 30. ponthoz: a törvénytervezet megteremti a bejelentés alapján végezhető építési tevékenységre vonatkozó részletes szabályok megalkotására vonatkozó felhatalmazást.

a 31. ponthoz: a Bt. csak a tevékenységet végzőkre vonatkozó engedély megszerzéséről rendelkezik, erre tekintettel az Általános Robbantási Biztonsági Szabályzatban szabályozott továbbképzést, mint kötelezettséget meg kell szüntetni. A felhatalmazó rendelkezésben azonban a robbantásvezető és robbantómester képzésére, a képzési tananyagra és a vizsgáztatásra vonatkozó részletszabályok megalkotására fel kell hatalmazni az SZTFH elnökét.

61. §

Az a), b) és a d) ponthoz: a Bt. 6/A. § módosításához kapcsolódó hatályon kívül helyezés,

a c) ponthoz: a Bt. 26/B. § (5) bekezdésének módosításához kapcsolódó hatályon kívül helyezés,

az e) és f) pontokhoz: a jelentős munkaköröket tartalmazó SZTFH rendeletben szereplő szabályozott szakmának minősülő munkakörök tekintetében lényeges szűkítésre kerül sor. E munkakörök tekintetében az alaptanfolyami és időszakos továbbképzés indokolatlan, mert a munkakör betöltőjét nem teszik alkalmasabbá a feladat ellátására, ugyanakkor a munkáltató feladata a szükséges belső képzések megtartása, e tekintetben nem kell hatósági részvétel.

A Bt. 50/A. § 27. pontjában foglalt felhatalmazó rendelkezés szövegezése nem egyértelmű, ezért szükséges pontosítani, hogy a bányászati és gázipari biztonsági szabályzatok nem mindegyikében szükséges a szakági műszaki bizottságokra vonatkozó szabályokat megalkotni,

a g) ponthoz: a felhatalmazó rendelkezés a bányászati ügyekért felelős miniszter számára biztosítja, hogy a nyomvonalas létesítmény, folyó, vízfolyás, tó, csatorna és építmény az engedélyes, illetőleg az elosztóvezeték tulajdonosa által, a vezetékjog alapján történő megközelítését, keresztezését a vízgazdálkodásért felelős miniszter és az elektronikus hírközlésért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben szabályozza. A bányafelügyelet SZTFH-ba történő szervezeti integrációja alapján a miniszteri felhatalmazás nem szükséges.

62. §

A hatályos szabályozás alapján a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény és a Bt. azonos tárgykör tekintetében tartalmaz felhatalmazó rendelkezést, amely jogbizonytalanságot okoz. A rendőrség a polgári felhasználású robbanóanyagok szállítását és belföldi átadását engedélyezi, ezért indokolt e tárgykörre módosítani a Rendőrségről szóló törvényben szereplő felhatalmazó rendelkezést.

63–70. §

A 2015. szeptember 1-jét megelőzően határozatlan időre kinevezett végrehajtók esetében, a szolgálat folyamatosságának további hét évre történő egységes megállapítása a végrehajtói hivatásrendbe vetett közbizalom érdekében indokolt, de kizárólag abban az esetben, amennyiben a szolgálat folyamatosságát megállapítani kéri végrehajtót érintően 2015. szeptember 1-jét követően fegyelmi bíróság legfeljebb kettő alkalommal sújtotta jogerősen fegyelmi büntetéssel, amelyek közül legfeljebb egy volt súlyosabb figyelmeztetésnél, de egyik sem volt súlyosabb írásbeli megrovásnál. Ha a kérelem elbírálása idején a végrehajtóval szemben a kérelem elbírálására kihatással bíró fegyelmi eljárás van folyamatban, a végrehajtó szolgálati viszonya a fegyelmi eljárás jogerős befejeződését követő, a végrehajtó szolgálati jogviszonya folyamatosságának megállapítására irányuló kérelme elbírálása napjáig meghosszabbodik. Ha már van jogerősen pénzbírság büntetést megállapító vagy annál is súlyosabb fegyelmi határozat a végrehajtó ellen, akkor nincs jelentősége, hogy folyamatban van ellene további fegyelmi eljárás, A folyamatosság megállapítása iránti kérelem az újabb fegyelmi eljárás eredményének bevárása

nélkül is elutasítható lesz. E szabályok alkalmazandók a 2015. szeptember 15-ét követően már egységesen hét év határozott időre kinevezett önálló bírósági végrehajtók szolgálata folyamatosságának megállapítása esetére is.

Figyelemmel az esetlegesen folyamatban levő fegyelmi eljárásokra, indokolt a szolgálat újabb hét évre történő folyamatosságának megállapítását megelőzően, a fegyelmi bíróság által hozott, a fegyelmi eljárást befejező jogerős döntés bevétele, amennyiben az a szolgálat megállapítás szempontjából relevanciával bír. Ennek érdekében a végrehajtó korábbi szolgálati jogviszonya a fegyelmi bíróság jogerős határozatának kézhezvételét követően benyújtott, a végrehajtói szolgálat folyamatosságának megállapítására irányuló kérelme elbírálása napjáig meghosszabbodik. A kérelmek benyújtásának időtartama a kinevezés lejártát megelőző 120. napon lehetséges, de legkésőbb a kinevezés lejártát megelőző 30. napon tehető meg. A kérelmekről a döntés meghozatala kizárólag teljes eljárás keretében lehetséges, 30 napos ügyintézési határidőn belül.

Ha a szolgálat folyamatosságának megállapítása a kérelmező végrehajtóval szemben folyamatban lévő fegyelmi eljárás eredményétől függ, az SZTFH elnöke a szolgálat folyamatosságának megállapítása iránti eljárását a kérelmező végrehajtóval szemben folyamatban lévő fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig felfüggeszti.

Ha a kérelmező végrehajtó ellen fegyelmi eljárás volt folyamatban, és annak során írásbeli figyelmeztetésnél súlyosabb fegyelmi büntetést kapott, azaz a módosítás alapján a szolgálata folyamatosságának megállapítására nem kerülhet sor, a fegyelmi eljárás jogerős befejezését követően az SZTFH elnöke a végrehajtót a kérelme elbírálása napjáig szolgálatából felfüggeszti.

A módosítással érintett szabályok folyamatban levő eljárásokra való alkalmazásának indoka, hogy a hét éves ciklikusság valamennyi önálló bírósági végrehajtóra vonatkozóan egységesen érvényesüljön a szolgálat folyamatosságának megállapítása esetén.

A törvénytervezet egyértelművé teszi, hogy üres végrehajtói álláshely betöltésére csak pályázat útján van mód, az önálló bírósági végrehajtó áthelyezési kérelmet üres állásra nem nyújthat be.

Amennyiben már kinevezett végrehajtó másik szolgálati helyre álláspályázatot nyújtott be, és ennek alapján az új szolgálati helyre az SZTFH elnöke kinevezi, az összeférhetetlenség adminisztratív kezelésének egyszerűsítése végett a törvénytervezet kiegészíti a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 239. §-át egy új (1a) bekezdéssel, mely a törvény erejénél fogva mondja ki, hogy a végrehajtó szolgálata az eredeti szolgálati helyén az új szolgálati helyre történő kinevezését megelőző napon megszűnik.

A végrehajtói szolgálat folyamatosságának megállapításakor indokolt a 2015. szeptember 1-jét követően jogerőre emelkedett, fegyelmi büntetést megállapító határozatokat mérlegelési szempontként figyelembe venni, tekintettel arra, hogy a fegyelmi határozatokban rögzített tényállásokból nem lehet minden esetben egyértelműen meghatározni, hogy mely időszakot érintő cselekmény alapozta meg a fegyelmi bíróság marasztaló határozatát és a fegyelmi büntetés súlyát.

A végrehajtói szolgálati viszonyt érintő módosítások kapcsán szükséges a Vht. 240/A. § (7) bekezdésének hatályon kívül helyezése is, mely a végrehajtási ügyek átadását szabályozza.

71–72. §

Az ajándéksorsolás, mint speciális kategória hatályon kívül helyezésének következtében az ajándéksorsolás kategóriájához kapcsolódó előnyök is megszűnnek a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 76. § (1)–(3) bekezdéseiben, valamint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 3. számú melléklete B) pont 12. alpontjában.

Az Szja tv. 76. § (1)–(3) bekezdése szerint a nyeremény esetében – ha az nem tartozik a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá – az Szjtv.-ben meghatározott engedélyhez kötött sorsolós játékból, az ajándéksorsolásból, a fogadásból, valamint az Szjtv. 29/Q. §-a szerinti külföldi jackpot rendszerből származó nyeremény (a továbbiakban együtt: adóköteles nyeremény) címén kapott bevétel egészét jövedelemnek kell tekinteni. Pénzbeli nyeremény esetén az adót a magánszemélyeknek kiosztandó teljes nyereményösszegeből egy tételben kell a kifizetőnek levonnia, és befizetnie. Ha a nyeremény nem pénz, hanem más vagyoni érték, a kifizetőt terhelő adó alapja a nyeremény szokásos piaci értékének 1,18-szorosa.

Ajándéksorsolás esetén jelenleg a szervezőt, mint kifizetőt terheli az SZJA fizetési kötelezettség, nem a játékos. Az ajándéksorsolás speciális kategóriájának hatályon kívül helyezésével a játékos ezen előnye is eltűnne, figyelemmel azonban az ajándéksorsolások elenyésző számára, ennek hatása elenyésző.

A Tao. tv. 3. számú mellékletének B) pont 12. alpontjában foglalt rendelkezés gazdasági előnye, hogy a szervező a társasági adózás kapcsán a nyereményre fordított összeget el tudja számolni költségként, ráfordításként, amely az adókötelezettségét csökkenti. Az ajándéksorsolás speciális kategóriájának hatályon kívül helyezésével ezen előny megszűnik, mivel a promóció keretében nyújtott nyeremény értékét nem lehet költségként elszámolni, figyelemmel azonban az ajándéksorsolások elenyésző számára, ezen módosítás gazdasági hatása elenyésző.

73. §

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) „Jogkövetkezmények” alcímének 48. §-a alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: NMHH) jogkövetkezményt alkalmazhat, melynek során az egyenlő elbánás elvét követve a fokozatosság és az arányosság elvére tekintettel jár el; a jogsértés súlyához, illetve ismétlődéséhez igazodóan alkalmazza a fokozatosság elvét, valamint az eset összes körülményéhez és a jogkövetkezmény által elérni kívánt célhoz képest arányos jogkövetkezményt alkalmaz, figyelembe véve, hogy a kiszabott bírság alkalmas legyen a jogsértést elkövető vagy más személy további jogsértéstől való visszatartására. Az Eht. 49. §-a határozza meg, hogy az NMHH a jogkövetkezményt, valamint annak mértékét milyen szempontokra tekintettel állapítja meg, illetve sorolja fel az egyes jogkövetkezményeket. A fokozatosság elvének érvényesülése érdekében szükséges, hogy az NMHH hírközlési szolgáltató Szjtv. szerinti kötelezettségének megszegése esetén a hírközlési tevékenység végzésének megtiltása, mint legsúlyosabb szankció esetleges kiszabása előtt egy vagy több, kisebb súlyú jogkövetkezményt alkalmazzon a jogkövető magatartás elérése érdekében.

74–75. §

A hatályos szabályozás jogbizonytalanságot okoz a tekintetben, hogy milyen ásványi nyersanyagok minősülnek a homok, agyag és kavics ásványi nyersanyagok keverékeinek. Egyebekben a töltésanyag építéséhez szükséges ásványi nyersanyagok körét indokolatlan leszűkíteni (pl. a közetliszt is lehet alkalmas nyersanyag, de a hatályos szabályozás alapján e nyersanyagra célkitermelő-hely nem állapítható meg). A kivitelezés során dől el, hogy milyen ásványi nyersanyagra lesz szükség az építéshez. A módosítás átveszi a Bt. anyagnyerő helyek megállapítására vonatkozó szabályozását, amely a közcélú vízellátáshoz szükséges ásványi nyersanyag tekintetében szabályoz.

76. §

A módosítás átveszi a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 15/B. § (4) bekezdésének a bányászati igénybevétellel kapcsolatos szabályozását, megteremtve a törvényen belüli koherenciát.

77–85. §

Az Fdvtv. a 3. § (1) bekezdése szerinti értelmező rendelkezések között, a „dohánybolt” fogalmának meghatározásánál (8. pont) sorolja fel, hogy melyek azok a termékek, melyek a dohányboltban forgalmazhatók (így például a dohánytermékek és a dohányzáshoz kapcsolódó azt kiegészítő termékek mellett egyéb „trafik-termékek” sorsjegyek, különböző italok és ételek, rágógumi, újság, vonaljegy) és milyen szolgáltatások nyújthatóak (így például mobiltelefon egyenleg feltöltés, hulladék gyűjtése, meghatározott termékek reklámozása).

Ezen termékek és szolgáltatások köre a gyakorlatban változhat, ugyanakkor meghatározásuk – az Fdvtv. 1. § (1) bekezdésében meghatározott termékeken kívül – nem kapcsolódik az Fdvtv. céljához (a fiatalkorúak védelme, körükben a dohányzás visszaszorítása, valamint a dohányzók dohánytermékekkel való szakszerű és kielégítő ellátása, a fogyasztóvédelmi szempontok hatékony érvényesítése), így a felsorolás nem igényel törvényi védelmet. A jövőben a dohányboltban az Fdvtv. 1. § (1) bekezdésében meghatározott termékeken kívül értékesíthető további termékek és nyújtható szolgáltatások körét az SZTFH elnökének rendeletében indokolt szabályozni.

Ezzel a szabályozási módszerrel rugalmasabban követhetőek a dohánybolt vásárlói igényei, illetve könnyebben elősegíthető, hogy a dohánytermék-kiskereskedők ellátási kötelezettségüknek – a dohánybolt termékpalettájának bővítésével – eleget tegyenek.

A szabályozás bevezeti a jogosulatlan dohánytermék kiskereskedelem fogalmát. A szabályozás egyértelművé kívánja tenni, hogy a csak dohányboltban forgalmazható termékek dohánybolton kívüli értékesítése jogsértő, továbbá azt is, hogy az olyan dohánytermékek értékesítése, amelyeknek a Magyarországon történő forgalomba hozatal tilos, szintén jogosulatlan tevékenység.

Az Fdvtv. 10. § (1) bekezdése alapján a kormányrendeletben kijelölt miniszter vagy központi közigazgatási szerv [a hatályos szabályok alapján a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság átengedéséről szóló pályázattal, valamint a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység gyakorlására jogosító koncessziós szerződéssel kapcsolatos egyes feladatok ellátásáról szóló 485/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet alapján az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter] eredménytelen nyilvános pályázat esetén, vagy ha a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság gyakorlása az adott településen megszűnt, illetve még nem folyik, a dohánytermékek kiskereskedelmére vonatkozó jogosultságot erre külön feljogosított személy útján is gyakorolhatja az új, eredményes pályázat alapján megkötendő koncessziós szerződés aláírását követő 90. nap elteltéig.

Figyelemmel arra, hogy az Fdvtv. eddig nem tartalmazott rendelkezést arra, hogy fentiek alapján feljogosított személy kiválasztása kinek a feladata, ezért annak pótlása indokolt.

A dohánytermék-kiskereskedőknek kizárólag a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettségről, valamint a dohánygyártmányok árbejelentésének és árközzétételének részletes szabályairól szóló 22/2021. (XII. 28.) SZTFH rendeletben meghatározott termékekről, és nem a dohányboltban forgalmazható valamennyi termékről kell regisztrációs adatot szolgáltatni. Tekintettel erre a törvényi rendelkezés pontosítása szükséges.

A törvénytervezet továbbá az SZTFH Fdvtv.-ben felsorolt feladatai között nevesíti a jogosulatlan dohánytermék kiskereskedelmi tevékenységet folytatókkal szembeni eljárást.

Az Fdvtv. 11. § (1) bekezdésének módosítása, illetve (1a) bekezdéssel történő kiegészítése az Fdvtv. 3. §-ának módosításához kapcsolódó javaslat.

A dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység szüneteltetésére a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó engedélyezés és ellenőrzés egyes szabályairól szóló 18/2021. (X. 29.) SZTFH rendelet lehetőséget biztosít, az Fdvtv. ezt azonban törvényi szinten nem szabályozza. Ugyanakkor az Fdvtv. 23. § (1) bekezdés f) pontja jogkövetkezményt fűz az engedély nélküli szüneteltetéshez.

A jogrendszeri koherencia megteremtése érdekében az Fdvtv. 13. §-ának kiegészítése szükséges a szüneteltetésre vonatkozó szabállyal.

A jogosulatlan dohánytermék kiskereskedelmi tevékenységet folytatókkal szembeni eljárást szükséges kifejezett módon megjeleníteni a dohánytermék-kiskereskedelem hatósági felügyelete mellett, annak egyértelművé tétele érdekében, hogy az SZTFH az ilyen személyekkel szemben is köteles eljárni.

Az Fdvtv. 22. § hatályos (3) bekezdése alapján ha valaki az e törvényben foglaltak ellenére dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság vagy engedély nélkül folytat az 1. § (1) bekezdésében felsorolt termék üzletszerű értékesítésére vonatkozó tevékenységet, őt az SZTFH 5 millió forinttól 500 millió forintig terjedő bírsággal sújtja, amelynek legfeljebb 50%-os mérséklése csak különös méltánylást érdemlő esetben lehetséges.

A jelenlegi szabályozás szerint tehát egységesen sújtható bírsággal mindenki az engedély nélküli dohánytermék kiskereskedelmi tevékenység folytatásáért. Az ilyen jogsértést elkövető természetes személyek esetében a jogsértés súlya (általában kevés termékkel követik el a jogsértő cselekményt) és a megállapítandó bírság nagysága ugyanakkor nem állnak arányban egymással. Mindemellett a legalább 5 millió forint, vagy különös méltánylást érdemlő körülmény esetén 2,5 millió forint összeget a jogsértést elkövető természetes személyek nem fizetik meg, sokszor nem is tudják megfizetni, így a bírságtartozás végrehajthatósága is kétséges.

A természetes személyek esetében a szankció preventív és represszív hatása alacsonyabb bírság összeg alkalmazásával is elérhető illetve befizetése jobban valószínűsíthető.

Tekintettel a fentiekre a jogellenes dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység miatt kiszabásra kerülő bírság mértékének differenciálása szükséges a természetes személyek és a gazdasági társaságok között.

Az Fdvtv. a bírság megfizetésének határidejére és módjára vonatkozóan jelenleg nem tartalmaz rendelkezéseket. Tekintettel erre a szabályozás kiegészítése szükséges azzal, hogy a bírságot a kötelezett a döntés véglegessé válásától számított 15 napon belül köteles megfizetni az SZTFH számlájára. A bírság megfizetésének módjára az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló jogszabálynak az adófizetésre vonatkozó rendelkezései az irányadóak.

Az Fdvtv. 3. § (1) bekezdés 8. pontjának tervezett módosításához kapcsolódóan szükséges felhatalmazást adni az SZTFH elnöke részére, hogy a dohányboltban forgalmazható termékek és nyújtható szolgáltatások körét rendeletben szabályozza.

Az Fdvtv. 15. § (4) bekezdése alapján a dohánytermék-kiskereskedelmet folytató évente legfeljebb két alkalommal – június 30-i, illetve december 31-i fordulónappal – jogosult a készletében lévő, számára felesleges dohányterméket más dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultsággal rendelkező részére értékesíteni. A módosítás célja az ilyen termékértékesítések körének bővítése oly módon, hogy a jelenleginél több alkalommal (legfeljebb négyszer) legyen lehetőség erre. E lehetőség számszerű növekedése ellátási problémákat nem okozhat, hiszen csak a felesleges készletre vonatkozik, a dohánytermékek útja a készletnyilvántartó program által a Hatóság számára nyomon követhető, továbbá a készletgazdálkodás ilyen módon történő segítése lehetővé teszi az adott dohánybolt rentábilisabb működését.

Szövegcsérés, a jogalkalmazást elősegítő, adminisztrációs terheket könnyítő, valamint kodifikációs és technikai pontosítások a következő indokok alapján.

a)–d) pont: technikai pontosítás;

e) pont: a jelenlegi joggyakorlat szerint az elhunyt dohánytermék-kiskereskedők engedélyének visszavonása rendkívül körülményes és hosszadalmas és csak jóval a jogosultság megszűnését követően végezhető el. Figyelemmel arra, hogy a dohánytermék-kiskereskedelmi jogosultság a halál beálltával megszűnik, ezért szükséges, hogy az erre jogosító engedély is ebben az időpontban szűnjön meg, ahhoz külön hatósági aktusra ne legyen szükség.

f) pont: a feljogosított személyek dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenységének folytatása során is merülhet fel olyan körülmény, amely miatt a tevékenység szüneteltetésének van helye. Jelenleg a feljogosított személyek ilyen kérelemmel nem fordulhatnak az SZTFH felé, a módosítás ennek lehetőségét teremti meg.

g) pont: a kikerülő szövegrész már nem felel meg a hatályos jövedéki rendelkezéseknek. Az Fdvtv. 15. § (4) bekezdésében található, a jövedéki jogszabályok betartására vonatkozó utalás megfelel arra, hogy a szabályozott adásvételek során a vonatkozó jövedéki rendelkezések betartásra kerüljenek.

h) pont: az Fdvtv. 1. § (1) bekezdés szerinti, és a dohányterméket kiegészítő termékeken túl más termékek ingyenes, a dohányboltban forgalmazható más termékek fogyasztását ösztönző vagy azok reklámozását szolgáló termékek ingyenes átadásának megtiltása nem indokolt. Erre figyelemmel a rendelkezés pontosítása szükséges, az indokolatlan szankciók elkerülése érdekében.

i) pont: az Fdvtv. 3. § (1) bekezdésének módosításához kapcsolódó szükséges technikai pontosítás,

j)–k) pont: technikai pontosítás.

Hatályon kívül helyező rendelkezések a következő indokok alapján.

a) pont: az Fdvtv. 15/D. § (1a) bekezdése alapján azon dohánytermék vonatkozásában, amelyik jogszabályban meghatározott, kötelezően alkalmazandó színű (egységes) csomagolásban kerül forgalomba, az (1) bekezdésben foglaltakat 2022. december 31-ig azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a dohánytermék értékesítési csatornája elé a dohánytermék csomagolásának méretével megegyező méretű, márkajelzést tartalmazó, a dohánytermék korábbi vagy más országban jellemző megjelenését ábrázoló kép helyezhető ki a kihelyezett képen a kombinált egészségvédő figyelmeztetést a dohánytermékre irányadó jogszabályok szerinti méretben és szöveggel meg kell jeleníteni.

Figyelemmel arra, hogy az átmeneti időszak lezárul, indokolt a fenti szabályozás hatályon kívül helyezése 2023. január 1-től.

b) pont: A rendelkezés tartalmát tekintve azonos az Fdvtv. 26. § f) pontjában foglalt felhatalmazással, amely jelenleg az SZTFH elnökét hatalmazza fel a nyilvántartás-vezetési és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó szabályok meghatározására.

86–87. §

A bányafelügyelet munkaügyi hatáskörének szabályozására vonatkozó rendelkezések.

88–98. §

A szerkezetátalakításról és egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2021. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Szát.) módosítása okán a törvénytervezet kiegészíti a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságáról szóló 2021. évi XXXII. törvényt (a továbbiakban: Sztftv.) azzal, hogy a szerkezetátalakítási szakértői szervezetrendszer feletti felügyelet az SZTFH látja el.

A törvénytervezet kiegészíti az SZTFH elnökének feladatait annak felsorolásával, hogy a szerkezetátalakítási szakértők vonatkozásában mely tárgykörökben adhat ki jogszabályt. A jogalkotási hatáskör a hatályoshoz képest tartalmában változatlanul kerül át az igazságügyi minisztertől és az állami vagyon felügyeletéért felelős minisztertől az önálló szabályozó szervhez, a törvénytervezet új jogalkotási tárgyra – a fizetéseképtelenségi szakértők (azaz a felszámolók, vagyonfelügyelők, ideiglenes vagyonfelügyelők továbbá rendkívüli vagyonfelügyelők) és a szerkezetátalakítási szakértők számára kiállítandó igazolvány kivételével – nem tesz javaslatot.

Az SZTFH az Sztftv. alapján a szerencsejátékok népszerűsítő reklám tekintetében lát el fogyasztóvédelmi hatósági feladatokat.

Az Fdvtv. 4. § (3) bekezdése sorolja fel, hogy az SZTFH milyen feladatokat lát el, a 17. § (1) bekezdés határozza meg a piacfelügyeleti tevékenységét (a dohánytermék-kiskereskedelmi piac zavartalan és eredményes működésének, a fiatalok védelmének, továbbá a dohánytermék-kiskereskedelemmel szembeni bizalom erősítésének érdekében), míg a 17. § (2) bekezdése sorolja fel, hogy az Fdvtv. mely rendelkezései minősülnek a fogyasztóvédelemről szóló törvény alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezésnek.

A fentiek alapján a gyakorlat megkönnyítése és az egyértelmű jogalkalmazás érdekében javasolja a törvénytervezet az Sztftv.-ben is rögzíteni, hogy az SZTFH látja el az Fdvtv. 17. § (2) bekezdése szerinti fogyasztóvédelmi hatósági feladatokat.

A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságának létrejöttét megelőzően a dohánytermékek nyomonkövethetőségéről és biztonsági eleméről szóló 72/2018. (IV. 16.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Korm. rendelet) a Kormány, az (EU) 2018/574 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet) 3. cikk (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Végrehajtási Rendelet 35. cikk (8) bekezdésére – azonosítókibocsátóként az ND Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaságot jelölte ki. Ezt a feladatot 2021. október 1-től az SZTFH vette át.

A Végrehajtási Rendelet a tagállamok számára megadta azt a szempontrendszert, amelyet érvényesíteniük kell az azonosító kibocsátásért kiszabható díj megállapítása során. Figyelemmel arra, hogy ezt a feladatot korábban egy gazdasági társaság látta el, a Kormány ennek az uniós feladatnak úgy felelt meg, hogy a Korm. rendelet meghatározta azokat az összegeket, amelyek között az ND Nonprofit Zrt. által az adott azonosítót kérelmező számára felszámolt díj megfelelt a Végrehajtási Rendelet 3. cikk (9) bekezdése szerinti feltételeknek. A feladatkör változásával ez a Korm. rendeleti szabály is hatályát veszítette.

Az Sztftv. 13. §-a jelenleg is feladatként írja elő az SZTFH elnöke számára, hogy megállapítsa az azonosítókibocsátó által az egyedi azonosító létrehozásáért és kibocsátásáért az adott azonosítót kérelmező számára felszámolt díj az (EU) 2018/574 bizottsági végrehajtási rendelet 3. cikk (9) bekezdése szerinti feltételeknek megfelelő mértékét. Jelen módosítás ezt a feladatot pontosítja, illetve emellett az SZTFH elnöke számára ad felhatalmazást abból a célból, hogy az egyedi azonosítókód létrehozásáért és kibocsátásáért kiszabható díjat rendeletben határozza meg. Figyelemmel arra, hogy a dohánytermékek nyomonkövethetőségi rendszerének létrehozására és működtetésére vonatkozó műszaki előírásokról szóló 2018/574 Bizottsági végrehajtási rendelet alapján az azonosító létrehozása és kibocsátása egyedi szerződések alapján történik, ezekben az ügyekben az általános közigazgatási eljárási

szabályok nem alkalmazhatóak, ezért az SZTFH elnökének rendeletében szükséges a díj mellett az eljárási szabályok megállapítása is.

Az Sztftv. módosítja a Koncessziós Állandó Választottbírárságra (a továbbiakban: Választottbírárság) vonatkozó szabályokat is.

Az Sztftv. 26. § (5) bekezdése alapján jelenleg a Választottbírárság elnökségének tagja csak jogász végzettségű szakember lehet. A koncessziós területek körére figyelemmel indokolt, hogy az elnökség tagjai közé bekerülhessen bármely olyan felsőfokú végzettségű személy, aki a jog, a kereskedelem, az ipar vagy a pénzügy területén megszerzett szakmai gyakorlattal, valamint jelentős tapasztalattal rendelkezik a választottbíráskodásra vagy a koncesszióra vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatban, akár jelenlegi, akár korábbi választottbírói vagy jogi képviselési tevékenysége okán.

Az elnökség mellett a választottbíró-ajánlási listára kerülés feltételei is bővültek, a jog mellett a kereskedelem, az ipar vagy a pénzügy területén megszerzett legalább öt éves szakmai gyakorlattal vehető fel a tervezet szerint valaki erre a listára.

A Koncessziós Állandó Választottbírárságra vonatkozó módosító rendelkezések 2022. október 1-jén lépnek hatályba, ugyanakkor indokolt, hogy az új feltételeknek megfelelő Választottbírárság megalakulására megfelelő felkészülési idő álljon rendelkezésre, ezért szükséges átmeneti rendelkezések megállapítása.

Az Sztftv. módosítására sor kerül továbbá az Szjtv. és az Sztftv. közötti összhang biztosítása érdekében.

99–103. §

A Szát. értelmében szerkezetátalakítási szakértő a felszámolók névjegyzékébe bejegyzett, valamint állami felszámoló szervezet lehet. A 2022. július 1-jén hatályba lépett törvény szerint a szerkezetátalakítási szakértő tevékenysége felett a hatósági ellenőrzést, a felszámolók névjegyzékét vezető és az állami felszámolót nyilvántartó szervként, az SZTFH gyakorolja. Erre figyelemmel indokolt, hogy a szerkezetátalakítási szakértő bírósági kirendelésére és kijelölése megszüntetésére, valamint a kirendelésének módszertanára vonatkozó részletes szabályokat, továbbá a szerkezetátalakítási szakértők továbbképzésének szabályait is az SZTFH elnöke állapíthassa meg rendeletében.

A Szát. a Cstv. 66. § (2) bekezdése szerinti állami felszámoló szervezet számára teszi lehetővé a szerkezetátalakítási szakértői feladatok ellátását, függetlenül attól, hogy a szakértőt a felek bízzák meg vagy a bíróság rendeli ki. Ahhoz, hogy a felszámoló szervezetek által foglalkoztatott felszámolóbiztosok a Szát. III. fejezetében meghatározott szerkezetátalakítási szakértői tevékenységet végezhesenek, továbbképzésben kell részt venniük már a szerkezetátalakítási szakértők nyilvántartásába történő felvétel előtt.

Az Irányelv 26. cikk (1) bekezdés a) pontja előírja a tagállamok számára, hogy megfelelő képzést és továbbképzést szervezzenek annak érdekében, hogy a szerkezetátalakítási szakértők rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges szakértelemmel.

A Szát. hatályos 66. § (3) bekezdése az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszternek ad felhatalmazást, hogy az igazságügyért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben szabályozza a szerkezetátalakítási szakértők továbbképzésének szabályait.

A Cstv. szerinti eljárásokban közreműködő vagyonfelügyelők és felszámolók szakmai továbbképzését jelenleg a felszámolási és vagyonfelügyeleti szakirányú szakképzettséggel rendelkező személyek kötelező szakmai továbbképzésének szabályairól szóló 29/2016. (VII. 28.) NFM rendet szabályozza.

Az Irányelv alapján a törvénytervezet a szerkezetátalakítási szakértői képzést két részre bontja:

- 1) egy „szerkezetátalakítási alapképzésre”, amely a névjegyzékbe kerülés előfeltétele, azaz a szerkezetátalakítási szakértők számára egy alapozó képzést biztosít (a már létező felszámolási és vagyonfelügyeleti szakirányú szakképzettségükre építve), valamint
- 2) „szerkezetátalakítási továbbképzésre”, amely tervezetten kétéves ciklusokban valósulna meg, és az Irányelv által előírt továbbképzést valósítja majd meg.

Figyelemmel arra, hogy a Szát. felhatalmazása jelenleg csak az 1) pont szerinti „alapképzésre” terjed ki, a felhatalmazó rendelkezés tartalmát is módosítani szükséges amellet, hogy az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter helyett a jövőben az SZTFH elnöke lesz jogosult a tárgyban a részletszabályok megalkotására.

Ha egy felszámoló szervezet szerkezetátalakítási szakértői tevékenységet is kíván végezni, azt először az SZTFH-nak kell bejelentenie, amely a nyilvántartásba vételhez Ákr. alapú döntést hoz. Csak helyt adó döntés esetén lehet továbbítani a döntésről szóló határozatot és a további adatokat az OBH részére, a bíróság által kijelölhető szerkezetátalakítási szakértők listájára történő felvétel érdekében. Az Ákr.-el való összhang megteremtése érdekében szükséges a Szát. 24. §-ának pontosítása.

104. §

A hatályba léptető rendelkezéseket állapítja meg.

105. §

Sarkalatossági záradékot tartalmazza.

106–107. §

Európai uniós szabályoknak való megfelelés, az európai uniós műszaki notifikáció megtörténtéről szóló rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás

a pénzügyi szektort érintő egyes törvények módosításáról szóló 2022. évi XX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat elsődleges célja a pénz-, tőke és biztosítási piacra, a piac felügyeletére, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások szanálására vonatkozó törvények finomhangolása.

A jelzálog-hitelintézettről és a jelzáloglevélről szóló törvény módosítása pontosításokat tartalmaz a derivatív (származtatott) ügyletek fedezetként történő figyelembevételével kapcsolatos szabályokban tekintettel arra, hogy 2022. július 8-ától megváltozik a fedezetek korábbi kettős felosztása és a derivatív (származtatott) ügyletek külön kategóriaként jelennek meg a fedezet részeként.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a 2009/65/EK irányelvnek a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) alapkezelő társaságai általi használata tekintetében történő módosításáról szóló 2021. december 15-i (EU) 2021/2261 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést is. Az érintett szabályozás lényege, hogy ezen irányelv mellett a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU rendelet is előírja azonos tartalmú, kiemelt információkat tartalmazó dokumentum elkészítését. A duplikáció elkerülése érdekében szükséges a hatályos szabályozás módosítása.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A jelzálog-hitelintézetéről és jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény (a továbbiakban: Jht.) 2022. július 8-án hatályba lépő 14. § (1a) és (1b) bekezdése szerint a származtatott ügyletet a fedezeti eszközök között kell kimutatni, ha az követelés és a kötelezettségek között kell kimutatni, ha az kötelezettség. A módosítás az új rendelkezéshez kapcsolódó pontosítást tartalmaz a származtatott (derivatív) ügyletek kezelését részletező Jht. 14. § (6) bekezdésére vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy a Jht. 14. § (1b) bekezdése a rendes fedezet, a pótfedezet és a likvid eszközök mellett külön pontban nevesíti a fedezeti eszközök között a származtatott (derivatív) ügyletekhez kapcsolódó követeléseket, szükséges a Jht. 14. § (6) bekezdésben meghatározott követelményeket minden fedezetbe vont származtatott (derivatív) ügyletre kiterjeszteni.

Tekintettel arra, hogy a derivatív ügyleteket 2022. július 8-tól a Jht. nem a rendes fedezet részeként, hanem önálló fedezeti eszközként definiálja, további pontosítások szükségesek a Jht. 14. §-ának (8), (10) és (13) bekezdésében.

A Jht. 14. § (12) bekezdésének módosítása csak a devizában kibocsátott fedezetképes értékpapírokra mondja ki a 2%-os korlát alkalmazását tekintettel arra, hogy az elmúlt évtizedben jelentősen módosult a hivatkozott nagy biztonságú kibocsátók üzletpolitikája és jelenleg már forintban denominált kibocsátásokkal is megjelennek az értékpapír piacokon.

2. §

A Jht. 14. § (8) bekezdésének módosítása okán a kapcsolódó átmeneti rendelkezést is szükséges módosítani.

3. §

Tekintettel arra, hogy a törvény a fedezetek kettős felosztása helyett 2022. július 8-ától négyes felosztást vezet be kiegészítve a rendes fedezetet és a pótfedezet a likvid eszközökkel és a származtatott (derivatív) ügyletekhez kapcsolódó követelésekkel, szükséges a kettős felosztásra épülő rendelkezések pontosítása.

4. §

Hatályát veszítő rendelkezések.

5. §

A javaslat az egységes jogértelmezés és jogalkalmazás érdekében egyértelművé teszi, hogy a kötvénynek csak abban az esetben kötelező tartalmi eleme a kezességvállaló jognyilatkozata és aláírása, ha az egyoldalú jognyilatkozattal történik. Nyilvánvalóan nem vonatkozik ez a rendelkezés a jogszabályi állami kezesség esetére, amikor a kezesség keletkezésére törvényben meghatározott feltételek bekövetkezése esetén történik az államháztartásról szóló törvény szerint.

6–10. §

A központi szerződő fél szanálása kapcsán az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa alapján szükséges kijelölések, valamint a központi szerződő fél szanálására vonatkozó eljárási szabályok megállapítása.

11. §

Technikai pontosítás.

12. §

A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló 2009/103/EK irányelv értelmében a biztosítási fedezet minimumösszegeket öt évente felül kell vizsgálni az európai fogyasztói árindexszel összhangban. Ennek értelmében a módosítás kiigazítja a törvényben meghatározott biztosítási fedezet maximumösszegeit.

13. §

Negatív egyenleggel rendelkező alvó számlák sok esetben indokolatlan problémát okoznak a fogyasztóknak, miután ha sem a számlatulajdonos, sem pedig a pénzforgalmi szolgáltató nem mondja fel a szerződést, akkor a fennálló tartozás is folyamatosan nő. A módosítás ezekben az esetekben a számlatulajdonos eredménytelen felhívását követően előírja a fizetési számla vezetésére irányuló szerződés felmondását két hónapos felmondási határidővel. Amennyiben a számlatulajdonos elhalálozott, akkor a felmondási határidő meghosszabbodik.

14. §

Átmeneti rendelkezés.

15. §

Az őstermelők közhiteles nyilvántartása alkalmas arra, hogy az egyéni vállalkozókhoz hasonlóan igazolja a nyilvántartásba vételt.

16. §

Szövegpontosító javaslatok.

17. §

A hitelintézeti törvénnyel összhangban rögzítésre kerül, hogy a pénzforgalmi intézmény engedélyt kaphat pénzügyi szolgáltatás közvetítésére.

18. §

A pénzforgalmi intézmény és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény pénzügyi, kiegészítő pénzügyi szolgáltatásának munkanapokon történő szüneteltetésére állapít meg rendelkezéseket.

19. §

A módosítás az államháztartásról szóló törvényben szereplő meghatározásra hivatkozva egyértelművé teszi, hogy a betétbiztosítás vonatkozásában mely jogi személyeket kell költségvetési szervnek tekinteni.

20. §

A hitelintézeti törvény külön szabályozza azt az esetet, amikor maga az intézmény adja vissza a tevékenységi engedélyét. Az engedély visszavonása ez esetben nem szankciós jelleggel, hanem kérelemre történik, így nincs szükség további adminisztratív lépésekre.

21. §

Kiegészíti a pénzügyi vállalkozások tevékenységi engedélyének visszavonhatóságát azzal az esettel, ha a pénzügyi vállalkozás egy olyan csoport része, ahol a szanálhatóság feltételei a közérdek kivételével fennállnak.

22. §

A pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó Magyar Nemzeti Bank mérlegelése alapján – az érintett szervezet üzleti modelljének, működésének vizsgálatával – a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozások egyedi alapon felmentést kaphatnak a tőkeáttételi mutató, valamint a túlzott tőkeáttételi kockázat azonosítására, kezelésére és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések teljesítése alól.

23. §

Az Országos Betétbiztosítási Alap (a továbbiakban: OBA) számára lehetőséget biztosít a felügyeleti vizsgálatokban történő közreműködésre.

24. §

A hitelintézet OBA tagsági viszonya nem csak végelszámolás és felszámolás miatt szűnhet meg, hanem más okból is, például a hitelintézet tevékenységi engedélye visszavonásra kerül és a hitelintézet betétállomány nélkül, pénzügyi vállalkozásként folytatja működését. Ezért indokolt a végelszámolás vagy felszámolás kezdő napja helyett a díjfizetést a tevékenységi engedély visszavonásának napjáig terjedő időszakra előírni, tekintettel arra, hogy ettől az időponttól kezdve a hitelintézet nem gyűjthet betétet.

25. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 215. § (4) bekezdésének módosítása minden fedezetül szolgáló betétre kiterjeszti azt az előírást, amely szerint az OBA csak akkor teljesít kifizetést, ha a jogosultság kétséget kizáróan megállapítható. E feltételt indokolatlan leszűkíteni a lakáscélú hitel fedezetéül szolgáló betétekre.

26. §

Már nincs szükség átalakító program átadására, mert minden hitelintézet képes az OBA által kért módon átadni a betétesekre vonatkozó adatokat a kártalanításhoz, ezért a Hpt. 228. § (8) bekezdése hatályon kívül helyezhető.

27. §

Előírja, hogy nem szükséges duplikálni a dokumentumokat, azaz nem kell elkészíteni a kiemelt befektetői információt, ha az információkról az 1286/2014/EU szerinti dokumentum készült. Biztosítani kell ugyanakkor, hogy e dokumentum minden esetben a kiemelt befektetői információ helyére léphessen, így a hirdetményben is.

28. §

A javaslat biztosítja, hogy amennyiben a szolgáltató a lakossági befektetési csomagtermékekre, illetve biztosítási alapú befektetési termékekre az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet által előírt kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot elkészítette, az megfelel a törvényi követelményeknek, nem kell újra elkészíteni a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumot, azaz kizárja a duplikációt.

29. §

Jogharmonizációs záradék.

30. §

Hatályon kívül helyezi a kommunikációs rendszer kötelező elemei közül a faxot, mint elvárt kommunikációs elemet.

31. §

A szanálási feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Banknak indokolnia kell, hogyha a szervezet által a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy megszüntetésére irányuló javaslatát nem tartja megfelelőnek és miért ír elő ezért külön intézkedési tervet.

32. §

A szanálhatóság értékelése során mind a felszámolási eljárás, mind a szanálási eljárás megvalósíthatósága vizsgálendő.

33. §

A pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bankkal, mint Felügyelettel történő egyeztetést követően a szanálási feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Banknak értékelni kell, hogy a szanálhatóság akadályainak megszüntetéséhez javasolt lépések megfelelőek-e.

34. §

A kombinált pufferkövetelmények teljesítéséhez kapcsolódó pontosító rendelkezés.

35. §

Biztosítja, hogy a szanalási feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank engedélyezési hatásköre kiterjedjen a szanalás alá nem vonható leányvállalat által kibocsátott és a szanalás alá vonható szervezet által lejegyzett egyedi MREL-képes kötelezettségek vonatkozásában a lejárat előtti visszahívás, visszafizetés vagy visszavásárlás engedélyezésére.

36. §

Szövegpontosítás.

37. §

A nyilvánosságra hozatalra vonatkozó követelményeknek a szanalási intézkedés alkalmazásához kapcsolódó eltérő szabálya.

38. §

Szövegpontosítás.

39. §

Szövegpontosítás.

40. §

Több szanalást finanszírozó rendszer által nyújtott kölcsön esetében nem a biztosított betétek aggregáltjának arányát szükséges figyelembe venni, hanem a biztosított betétek kártalanítási kötelezettség alá tartozó betétrészeinek arányát.

41. §

Szövegpontosítás.

42. §

Szövegpontosítás.

43. §

A javaslat rögzíti, hogy amennyiben a csoportos biztosítási szerződéshez a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet vagy a nagy ügyfélkört lefedő, rendszeresen és üzletszerűen, saját szolgáltatásához nyújtott kiegészítő szolgáltatás keretében csoportos biztosítási szerződéshez csatlakozást végző szervezet új biztosítottat csatlakoztat, akkor ezen és ezzel összefüggő tevékenysége a biztosítási értékesítés fogalma alá tartozik.

44. §

Kimondja, hogy ha a biztosításközvetítói tevékenységet ügynökként a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet végzi, akkor ő végezhet állományápolási tevékenységet az általa értékesíthető termékkel versengő termékhez tartozó biztosítási szerződések vonatkozásában, amennyiben az állományápolással érintett versengő termék tekintetében új biztosítási szerződés megkötését már nem készíti elő.

A javaslat ügyfélvédelmi szempontból kimondja, hogy amennyiben a kizárólag állományápolással érintett befektetési egységekhez kötött életbiztosítási termékhez (ideértve a befektetési egységekhez kötött nyugdíjbiztosítási terméket is) tartozó biztosítási szerződés lejárat előtt szűnik meg, akkor a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet, mint ügynök a megszűnést követő egy éven belül a megszűnt szerződések szerződői és biztosítottjai

részére befektetési egységekhez kötött életbiztosítási termékhez tartozó új biztosítási szerződést jutalék ellenében, illetve üzletszerűen nem készíthet elő.

45. §

A biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK irányelv értelmében az euróban megadott összegeket ötévente felül kell vizsgálni a vonatkozó szabályoknak megfelelően. Ennek értelmében a módosítás kiigazítja a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Bit.) meghatározott nyújtandó nagykockázat során megállapított euró összegeket, a minimális tőkeszükségleteket, valamint a kisbiztosítókra vonatkozó hatályhoz rendelt euró összegeket. A módosítást az elmúlt években bekövetkezett piaci folyamatok változása indokolta, ugyanis a Bit. szerinti kisbiztosító-egyesületek díjbevételeinek mértékét a biztosítási összegek növekedése jelentősen megemelte, anélkül, hogy a biztosítások száma, valamint a díjtételek aránya megváltozott volna. Célja, hogy a negatív piaci hatásoknak ellenállva a jelenleg kisbiztosító-egyesületeknek minősülő kölcsönös biztosító egyesületek továbbra is megőrizhessék jelenlegi helyzetüket, ezáltal mentesülve az értékhatár feletti kategóriába tartozó kölcsönös biztosító egyesületeket terhelő többletkövetelményektől.

46. §

Hatályba léptető rendelkezések.

47. §

Jogharmonizációs záradék.

1. melléklet

Rövidítések meghatározása központi szerződő fél szanálásához kapcsolódóan, valamint jogharmonizációs záradék.

2. melléklet

Szövegpontosítás.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.